

Oktober 2004

Glasilo skavtinja in skavtov ZSKSS



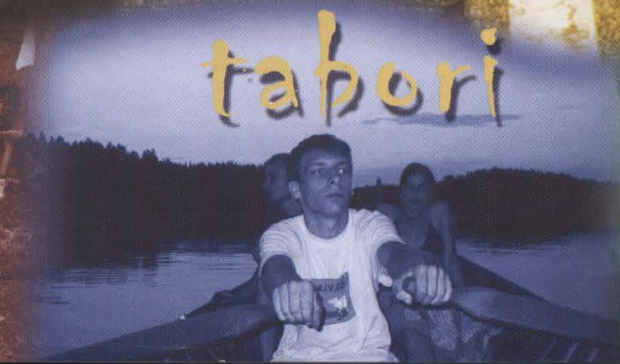
ZSKSS

Skavtič

Poština plačana pri pošti 1102 Ljubljana



TZV Mednarodni TŠ tabori





TZV



Z vozičk'm po goričk'm



TZV



ŽMOHTARIJA



TATRACOR



ŽMOHTARIJA



TŠ metode VV

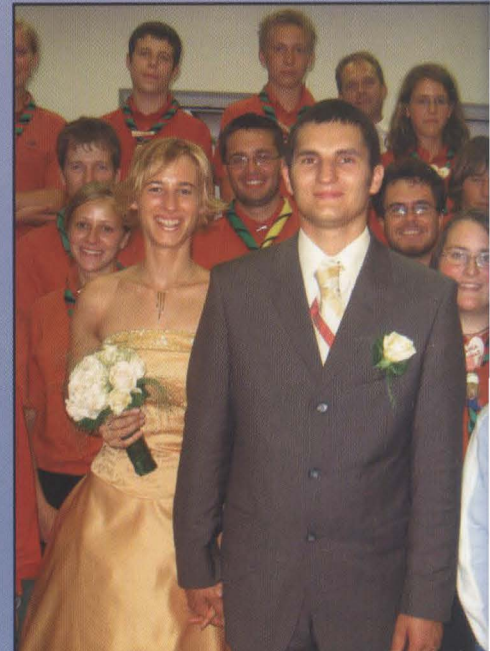


TŠ metode IV



TŠ metode PP

Skavtske poroke



ZAKAJ JE SEPTEMBER POMEMBEN?



September je mesec velikih začetkov. Najbolj odmeven je gotovo začetek novega šolskega leta, ki je bistvenega pomena. Le zakaj je to tako pomembno, se gotovo kdo sprašuje. Eden od razlogov je ta, da si v tem mesecu veliko otrok naredi plane oz. si

postavi cilje, ki jih želijo doseči v prihajajočem šolskem letu.

Za nas – SKAVTE pa pomeni september začetek novega skavtskega leta. Kakšno bo to leto, je popolnoma odvisno od nas. Mi smo tisti, ki kontroliramo, vodimo in usmerjamo, kam naj se obrne naša pot oz. »kam naj zavijemo na križišču«. September je čas, ko lahko razmislimo, kakšne nove izzive si bomo zadali in jih tekom leta tudi poskusili uresničiti. Preden pa se lotimo načrtovanja tega, moramo najprej narediti kratko preverbo za preteklo leto: koliko smo se naučili, kako smo sprejeli izzive in križe, ki nam jih je naložil naš Oče ... itd.

Skavtičevo leto smo začeli že z načrtovanjem v Vodnicah, kjer smo si zadali nove cilje, ki bodo gotovo pripomogli k še bolj privlačni in kvalitetnejši reviji. Ker pa nismo samo mi tisti, ki oblikujemo našo revijo, ampak ste to tudi VI, DRAGI SKAVTI, vas lepo prosim za čim večji odziv, ko bomo potrebovali vašo pomoč.

V tej številki boste izvedeli ogromno novih stvari. Od tega koliko klanov se je letos podalo na potovalne tabore v tujino (bilo jih je res veliko), do tega, kako je delati v enem od svetovnih skavtskih centrov. Še posebej vabim voditelje, da si preberejo strani, ki so namenjene njim, saj je res veliko poučnih in zanimivih člankov. Poleg tega boste videli kako radi in množično se skavti poročajo – za kar jim iskreno čestitamo ...

Povabljeni ste tudi, da kdaj pokukate na našo internetno stran: <http://skavtic.skavt.net>, ker boste tudi tam našli še kaj zanimivega.

Gotovo pa je najpomembnejše, da ne pozabite, da je rok za oddajo člankov 10. 11. 2004.

Pa naj zaključim še z mislijo g. Levina, ki pravi: Ljubezni je edino razumno dejanje. Če bo vsa vaša dejanja skozi to skavtsko leto vodila ljubezni, potem sem prepričana, da boste gotovo veliko dosegli in se boste imeli česa veseliti septembra 2005.

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1



KAZALO

VOLČIČI IN VOLKULJIGE	3
IZVIDNIKI IN VODNICE	7
POPOTNIKI IN POPOTNICE	11
VODITELJI IN VODITELJICE	15
ODRASLI SKAVTI	19
OKOLJSKA KOTIČEK	21
PREDSTAVITEV STEGA	22
INTERVJUJI IN ANKETE	23
MEDO	24
ZGODILO SE JE	26
MARMELJADA	29
OBVESTILA	30



ZSKSS

Tiskovino Skavtič izdaja
Združenje slovenskih
katoliških skavtinj in
skavtov

ZSKSS

Zrinjskega 9, SI - 1000, Ljubljana
tel.: 01/ 433 21 30

Glavna urednica:

Darja Stele

Uredniški odbor:

Mica Kovačič, Monika Kovačič,
Bogdan Magajna, Maja Bertonec,
Karolina Vrtačnik, Darja Stele,
Katarina Demšar, Simona Jeretina,
Ana Močnik, Neža Čerin, Damjana
Kern, Anastazija Spači, Luka Novak,
Štefan Erman, Alenka Oblak

Lektoriranje:

Tjaša Petkovšek, Rok Bečan,
Damjana Kern, Simona Jeretina,
Milan Kobal

Tehnični urednik:
Štefan Erman

Tisk:

Tiskarna Povse

E-pošta:

skavtič@skavt.net

homepage:

<http://skavtič.skavt.net>

Tvoje pohvale, kritike, pripombe in predloge sprejemamo na e-naslov in na naslov ZSKSS.

Veselimo se tvojega odziva - tudi zaradi njega lahko Skavtič postane boljši

Naklada: 3300 izvodov



NOVO SKAVTSKO LETO JE TU!

Ob začetku novega skavtskega (pastoralnega, veroučnega) leta se kot duhovnik sprašujem, kaj lahko s svojimi omejenimi zmožnostmi na področju vzgoje lahko storim proti mogočnemu individualizmu in egoizmu, ki sta tako množično zajela naše javno življenje in neposredno seveda vplivata tudi na naš mladi rod. Človek pride v skušnjavo, da bi se vprašal, ali se sploh še splača boriti proti toku, ki nas zanaša v poplavo praktičnega materializma in sebičnega uživanja.

Po odgovor se v takšnih trenutkih »malodušja« rad vračam v tisto obdobje, ko sem od takratne Akele kot »novopečeni« Balu prvič slišal zgodbo o Mavgliju in jo takrat nekoliko po svoje približno takole razumel:

Po napadu Širkana se je človeški mladič Mavgli zatekel v brlog volkulje mame Rakše. Ko je pozneje osramočeni tiger Širkan zahteval svoj zgrešeni plen, Mavglija, češ da pripada njemu, in mu je to pravico moral priznati tudi oče Volk, se je mama Rakša postavila v bran človeškemu mladiču in zagotovila, da se bo to zgodilo samo preko njenega trupla. Njena obrazložitev je bila: »Če se jaz ne bom zavzela zanj, kdo pa se bo.« Ko sem pozneje bolj temeljito prebiral Knjigo o džungli, sem sicer videl, da te zadnje Rakšine besede niso napisane čisto tako, kot sem jih prvič razumel, sem si pa kljub temu vzelo nekoliko po svoje razumljeno misel: »Če se jaz ne bom zavzel za te otroke, kdo pa se bo.«

Že večkrat mi je kot duhovnemu asistentu ta odlomek dal misliti. Tolikokrat družba, okolica in celo šola zanemarjajo ali se norčujejo iz človekove potrebe po duhovnih vrednotah, včasih še starši pozabijo, da ne živimo na svetu samo za nekaj desetletij zemeljskega preživetja ... Ob vsej brezbriznosti in odklonilnem stališču v javnosti bi človek kar obupal nad prizadevanjem, da bi mlajšemu rodu posredoval vrednote, ki dajejo smisel mojemu življenju. Pa si spet dajem poguma: »Če se še jaz odpovem temu, da se potegnem za resnično kvaliteto življenja, kdo pa bo potem sploh še branil mladi rod pred raznimi Širkani sodobnega časa?«

Voditelji, skušajmo na nek način razumeti, da mora naše prizadevanje za čim boljšo izpeljavo programov v svoji osnovi že vključevati vzgojno stran našega delovanja. Pri vsem prizadevanju nismo sami, če le znamo povabiti v svojo sredo Njega, ki je tudi smisel našega upanja. Na začetku skavtskega leta priporočam, da molitev, s katero začnemo in končujemo naša srečanja, ne postane zgolj formalno »čvekanje«. Potrudimo se, da bo vedno bolj postajala resničen »klepet« z Bogom.

Drugo zaupanje pa gre seveda našim skavtom. Dve leti nazaj je bilo, ko sem predzadnji teden počitnic preživel kot duhovni asistent na Tečaju za vodnike. Dež, blato, umazana in premočena obleka – dovolj veliki razlogi za površno razmišljanje, da je bil tabor popoln polom. Pa je bilo čisto drugače. »Ne, ne gremo še domov,« je bilo slišati navdušene klice zadnji dan. Čudovito je bilo zato, ker smo udeleženci tako hoteli, zato ker smo bili skupaj, ker smo se kljub različnostim sprejeli. Takšnega navdušenja nam vsem želim v letošnjem skavtskem letu! Naj nam razne težave in težavice ne vzamejo poguma.

Spet bi se rad vrnil k začetni zgodbi, pa se ne bom, ker sem že zdavnaj prej našel v evangeliju še prepričljivejši dokaz: »Bog je svet tako ljubil, da nam je dal svojega edinorojenega Sina ...« Odgovor na to Ljubezen pa lahko poiščemo kar v evangeliju, ki je bil na vrsti pri maši zadnji dan prej omenjenega tečaja: »Ljubi Gospoda, svojega Boga ... Ljubi svojega bližnjega kakor sam sebe.« Uresničujmo to naročilo s skromnimi, preprostimi vsakdanjostmi in začudenji bomo začeli ugotavljati, kako »nalezljivi« smo lahko v svoji pristnosti! In to nalezljivost prenesimo tudi na tiste, ki se nam bodo letos na novo pridružili.



» Velika je džungla in mājhen mladič,« pravi naš dobri, stari Balu. In prav ima. Velika in skrivnostna je naša slovenska džungla, zato si preberite, kaj vse se je na njenih stezah dogajalo v poletnih dneh, Mavgliju pomagajte, da bo v labirintu jesenske džungle našel mamu Rakšo, in ko se bodo mladiči podali na svoj prvi lov, jih ne pozabite razveseliti s kakšno dobro šalo ali celo s kakšnim slastnim dražgoškim kruhom ... Dober lov!

Akela Simona Jeretina, Vztrajna kobra, Homec 1

VOLČIČI NA POLETNEM TABORU

Na letošnjem poletnem taboru v Logatcu smo se imeli zelo lepo. V sredo smo odrinili izpred župnišča v Železnikih, nato nekajkrat zavili na napačno cesto, a vendar našli pot do hiše. Ko smo pospravili prtjago, in se poslovili od staršev, se je zares začelo. Razdelili smo se v tri skupine: Buba bum, lha dum in Hama tum. Te skupine so se vsak dan vrstile za pospravljanje, pomivanje posode in čiščenje miz. Prvi dan smo zaključili z lovom. Naslednji dan nas je prebudil zelo lep vonj zelo dobrega zajtrka. Po zajtrku smo se lotili vsak svojega opravila. Jaz sem bila med tistimi, ki so morali prestati sprejem v pleme. Akela nas je klicala po imenih, mi smo hodili po stopinjah, nato pa sta nam skupaj s Kajo narisali znak za sprejem v pleme. Petek pa je bil naporen in zelo nepočitniški(!): zjutraj so nas že zgodaj zbudili, ker smo šli peš v Vrhniko v bazen. Do tja smo hodili uro in pol. V bazenu je bilo ... zelo mokro. Poleg navadnega kopanja smo si privoščili še kakšen skok na glavo. Nazaj se voditeljicam ni ljubilo iti peš, zato smo morali iti na avtobus. Pravzaprav pa je bilo to tudi meni kar všeč. Sobota pa ni bila kar tako: cel dan smo jedli, pili in hodili na love. Nedeljo smo začeli s sveto mašo. Tam so nas že čakali starši, s katerimi smo se po maši še malo posladkali, se nato poslovili in odšli vsak po svoje nadaljevat počitnice. Na letošnjem poletnem taboru smo se imeli zelo lepo.

volkuljica Brigita Prevc, Krdelo žarečih

plavžkov, Železniki 1

ZVEZDNI UTRINKI PO SLEDEH KRALJA MATJAŽA

Po jutranjih opravilih (molitev, telovadba, zajtrk, umivanje zob, pospravljanje) smo se seznanili z neznanim dekletom. Ime ji je bilo Alenčica. Pripovedovala nam je svojo strašno življenjsko zgodbo (srečno življenje s kraljem Matjažem, ugrabitev Turkov, pobeg in tavanje po gozdu). Pokazali smo ji tudi krono in v njej je prepoznala krono svojega moža, kralja Matjaža. Potem nam je pokazala, kako se veze prtičke. Po kosilu in prostem času smo naredili taborni ogenj in bivak. Ob njem smo zvečer pekli tvist in hrenovke. Ko se je stemnilo, smo opazovali zvezde. Kar naenkrat pa nas je presenetila čarovnica. Ob pogledu na krono je govorila čudne besede (miza, brada, vojna, konj, Turki, hudobni kralj, jama ...) in nas vsa histerična zapustila.

Naslednje jutro smo vstali in se razgibali. Potem so gruče opravile svoje delo in z dobrim tekom smo pojedli zajtrk. Na vrsto je prišlo ocenjevanje brlogov, zato se je morala vsa soba zelo potruditi. Vsi smo dobili odlično oceno in se veselili. Dopoldne smo se seznanili z grajsko kroniko in tudi mi sestavljali kroniko našega tabora. Po kosilu in prostem času smo se zbrali za cerkvijo. Naredili smo

načrt, kako bi skupaj z Alenčico poiskali kralja Matjaža. Iskali smo ga zelo dolgo, a bilo je zanimivo. Med potjo smo našli veliko listkov, ki jih je napisala čarovnica. Sledili smo navodilom in uspešno našli votlino s kraljem Matjažem. V zahvalo je vsakega povišal v viteza ali kneginjo in mu dal nekaj iz svojega zaklada – čokoladice. Poslovili smo se od Matjaža in Alenčice in se vrnili v brlog, kjer nas je čakala pošta skritih prijateljev. Nato smo v krogu prepevali in se veselili. Nato smo vsi voditelji in nekateri volčiči odšli k maši. Potem smo se stuširali in Mojca je bedecim deklicam povedala grozljivko. Vseeno smo vsi sladko zaspali.

Zanimivo in podrobno kroniko poletnega tabora, ki ga je celjsko krdelo preživelo na Ojstrici nad Dravogradom, si lahko preberete na <http://skavtic.skavt.net>.

Krdelo pogumni ostrozobci, Celje 1





KAJINA SPRETNOST

DRAŽGOŠKI KRUHKI

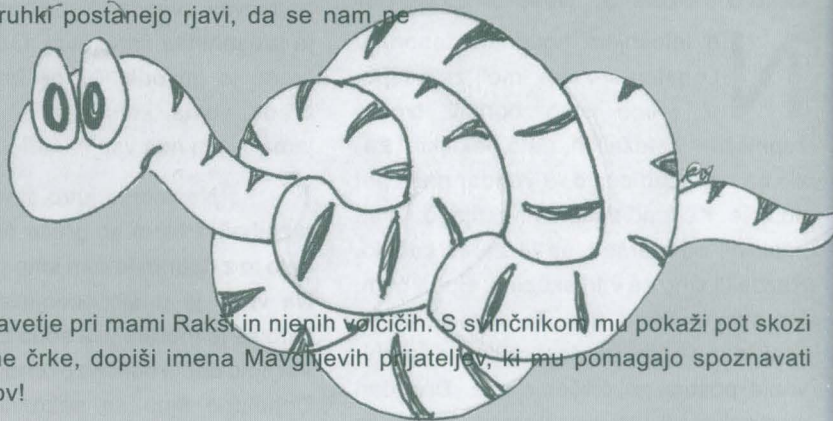
Včasih ima kdo v džungli rojstni dan, recimo naši starši ali pa kdo od volčičev ali starih volkov, in mi ga hočemo presenetiti z darilom, ki smo ga naredili sami. Izdelamo lahko DRAŽGOŠKI KRUHEK (to je medeni kruhek v obliki srca, okrašen z rožicami). Dela se lotimo takole: najprej se odpravimo k mami Rakši in jo poprosimo za pol kilograma moke, nato pa stopimo do Baluja ali pa kar do malega ljudstva na visokih pečinah in naprosimo še pol kilograma medu. Med damo v lonček in ga na štedilniku ogrejemo, da postane tekoč, vendar ne sme zavreti. Poleg tega potrebujemo še pol žličke cimeta in mletih klinčkov pa še pol žličke jelenove soli (dobi se v lekarni) ali sode bikarbone.

Moko in ogret med, cimet ter klinčke zmešamo v posodi, in ko mešanica postane gosta, damo na žličko jelenovo sol ali sodo bikarbono in prilijemo toliko vode, da jo ravno pokrije. Raztopino primešamo testu. Testo zgnetemo in razvaljamo, da je debelo od pol do enega centimetra, izrežemo srce (recimo malo večje od dlani odraslega človeka), nato pa vzamemo malo ostalega testa in oblikujemo kače, kroglice ali rožice ter okrasimo srce. Lahko pa seveda izrežemo tudi volčka ali kakšno drugo džungelsko žival – prepustimo se domišljiji!

Srce (ali pa več src ali drugih kruhkov) položimo na namaščen pekač in pečemo pri 180-ih stopinjah približno pol ure – opazovati moramo, kdaj kruhki postanejo rjavi, da se nam ne zažgejo!

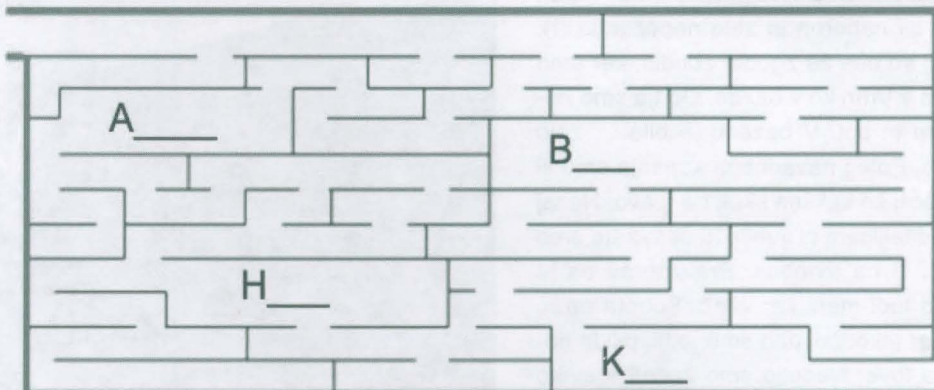
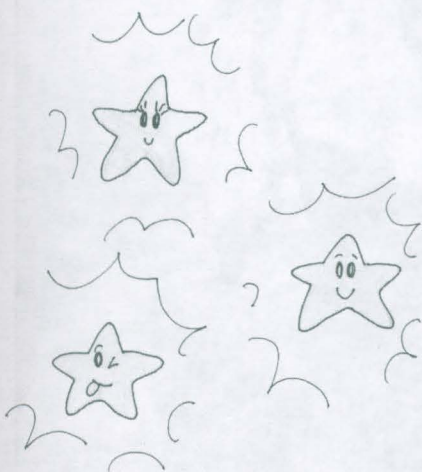
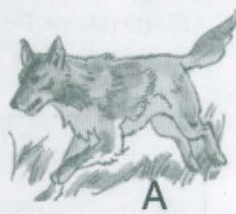
Dober lov in dober tek vam želim!

Mojca Gaser, Prikupna sraka, Železniki 1



MAVGLI IŠČE MAMO RAKŠO

Pomagaj Mavgliju, da bo v jesenski džungli našel varno zavetje pri mami Rakši in njenih volčičih. S svinčnikom mu pokaži pot skozi džungelski labirint. Ko boš na križiščih srečal posamezne črke, dopiši imena Mavgljevih prijateljev, ki mu pomagajo spoznavati zakone in postavijo velike in skrivnostne džungle. Dober lov!



Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana



MARMEJADA 2004

Nova Gorica, 10.–11. julij 2004)
Že šesto srečanje primorskih skavtov je letos nosilo simbolično ime. V letu, ko padajo meje v Evropi, si je Marmeljada nadela ime PRESKOČI MEJO.

V soboto zjutraj smo skavti stega Ajdovščina - Šturje 1 ob 7. 30 zapustili Ajdovščino in se z avtobusom pripeljali na Sveto goro. Tam smo imeli igre in predstavitev. Zatem smo na ograji poiskali balone z našim imenom. V balonih smo našli lističe z nalogami, ki smo jih morali izvesti. Moja naloga je bila napisati ime razreda tudi na indeks, na prvo notranjo stran. Po izvršenih nalogah je sledilo predavanje profesorja Bagire. Skavti smo se razdelili v skupinice po starosti in se odpravili raziskovat življenje v teh krajih danes in med prvo svetovno vojno. Vsakih 10 minut sta na pot s Svete gore v dolino odšli po dve skupinici. Na poti smo imeli postaje, na katerih smo aktivno spoznavali del življenja vojakov, ki so se tu borili med prvo svetovno vojno. Na pobočju Svete gore je namreč potekala huda soška fronta, v kateri je padlo veliko vojakov.

Prva postaja: bunkerji. Voditelj nam je pokazal, kako je, če v hribu počí granata. Prikazali so nam tudi, kako se naredi smodnik. Voditeljice so nas oskrbele, kot da smo ranjenci, in nas celo namazale z rdečo barvo. Mama je naslednji dan mislila, da sem se resnično ranil na kamnih na Sveti gori. Torej so bile voditeljice prepričljive. Druga postaja: skrivanje in iskanje predmetov. Iskali smo dve jajci in papirnati vrečki. Nasprotno skupino smo premagali s 3 : 2. Tretja postaja: spoznavanje narave. Na tej postaji smo spoznavali drevesa, ptice, žuželke in rože. Četrta postaja: izdelovanje pisem. Naučili smo se izdelovati pisma iz enega samega kosa papirja. Ta je služil tako za ovojnico kot za samo pismo. Tako kot vojaki na fronti smo tudi mi napisali pisma za naše mame. Učili smo se molitev očenaš v italijanskem in nemškem jeziku. Peta postaja: igralnica – današnji utrip Nove Gorice. V duhu današnjih dni smo se šli igralnico. Igralni avtomat je bil sicer kartonski, žetoni pa bonboni. Žetone se mora vlagati v avtomat, tako smo tudi mi vložili bonbone in vse izgubili. Dobri voditelji so nam

kljub slabi igralni sreči nekaj bonbonov dali, da smo se z njimi posladkali. Šesta postaja: hiša. S fračami smo streljali na sosedovo hišo, kjer je sosed Akeli pred nosom kupil parcelo, na vrata pa napisal »sosed Danilo«. Prišel je inšpektor in nas pomiril. Celodnevno dogajanje smo zaključili v telovadnici osnovne šole z odličnimi svaljki z gorgonzolo. Po večerji smo se še igrali, slišali pravljico in utrujeni zaspali.

O nedeljskih dogodivščinah Marmeljade si lahko preberete na <http://skavtic.skavt.net>.

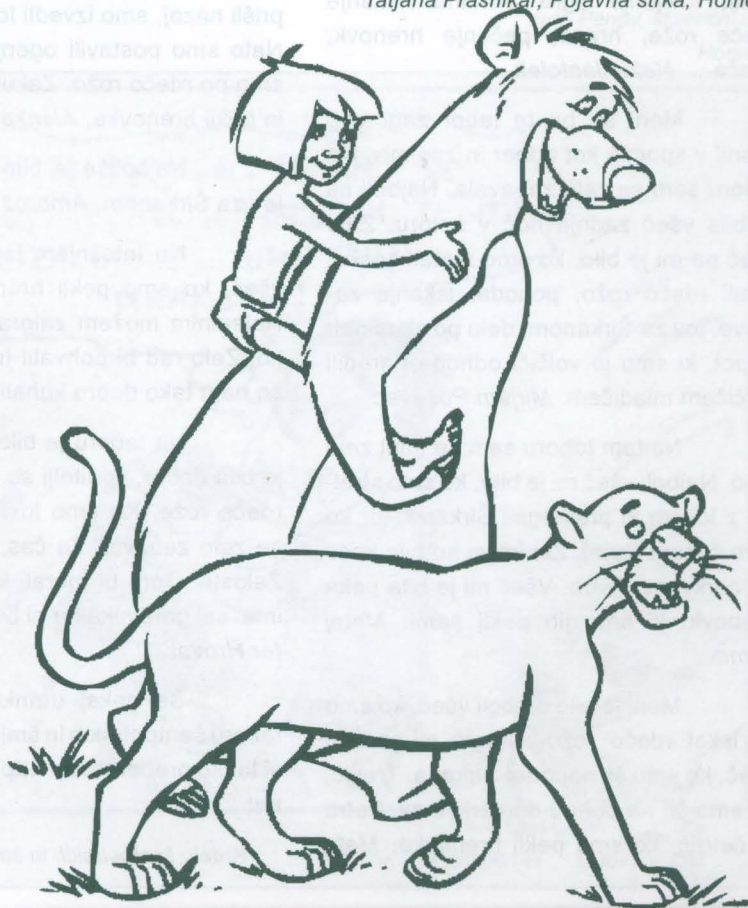
Prehitro je prišel zaključek Marmeljade s prireditvijo na novem trgu med Novo Gorico in Gorico. Tam so nas obiskali in se nam pridružili tudi primorski škof Metod Pirih ter župana obeh Goric. Strinjali smo se, da moramo podirati meje, tako tiste državne kot tiste med ljudmi. Za spomin na Marmeljado 2004 je ostala ročno narejena lesena klop v obliki dveh rok, ki se stiskata. Klop stoji zraven novega trga na travniku pred železniško postajo. Čez dve leti nasvidenje!

*Matija Kerkoč (10 let), Krdelo preprihanih
kožuhov, Ajdovščina - Šturje 1*

Tatjana Prašnikar, Pojavna štrka, Homec 1

MAVGLI V DŽUNGLI!

Mavgli, človeški mladič, se je nekega lepega dne zatekel v volčji brlog, kjer sta ga mama Rakša in ata Volk rešila pred groznim tigrim Širkanom. V džungelski postavi je določeno, da če nastane spor, ali ima kak mladič pravico, da ga krdelo sprejme, se morata zanj potegniti vsaj dva pripadnika krdele, ki mu nista oče in mati. Na Skali posveta, kjer se je zbralo krdelo, sta za malega Mavglija spregovorila črni panter Bagira, ki je krdelu v odkupnino ponudil pravkar ulovljenega bika, in zaspani rjavi medved Balu, ki je zagodrnjal: »Jaz govorim za človeškega mladiča. Človeški mladič ne more nič škoditi. Nimam daru besed, ampak resnico govorim. Naj teka s krdelom in sprejmite ga z drugimi. Jaz sam ga bom učil.« In tako je Mavgli v džungli dobil še dva dobra prijatelja: Bagiro in Baluja. Skupaj z njima je spoznaval džungelsko postavo in raziskoval džunglo. In enem izmed potepov jih je kača Kaja narisala, ti pa poskrbi, da bodo džungelski prijatelji lepo pobarvani.





VOLČJI VTISI S POLETNEGA TABORA NA ŽALOSTNI GORI PRI MOKRONOGU

Zelo mi je bila vseč zadnja noč, saj smo volčiči odhoda prespali v šotoru. Z nami je bil tudi Pavle. Vsekakor se mi bo ta tabor vtisnil v spomin kot eden boljših. *Eva Rataj*

Meni je bilo na poletnem taboru vse zelo dobro: hrana, pijača, vreme ... V spominu mi bo ostalo lovljenje Širkana. *Maruša Gorenc*

Najbolj mi je bilo vseč, ko smo lovili Širkana in odšli iskat rdečo rožo (ogenj). *Sandra Murgelj*

Tabor mi je bil zelo vseč. Všeč so mi bili pohodi, družabne igre. Zelo mi je bilo vseč, ko smo morali s kamenjem in palicami ciljati Širkana, ki je bil narejen iz škatel in balonov. Ko smo zadeli vse balone in so le-ti počili, je bil Širkan mrtev. Najbolj pa mi je bilo vseč, ko smo šli po rdečo rožo (ogenj) in jo je lahko vsak od volčičev nekaj časa nesel.

Tina Tomc

Na taboru mi je bilo vseč: igre, izleti, lovljenje tigra Širkana, iskanje rdeče rože, hrana, pečenje hrenovk, pijača ... *Neža Jantolek*

Meni se bo ta tabor zagotovo vtisnil v spomin kot dober in zanimiv. Na taboru sem se zelo zabavala. Najbolj mi je bila vseč zadnja noč v šotoru. Zelo vseč pa mi je bilo, ko smo metali kocko, iskali rdečo rožo, pohoda, iskanje zastave, lov za Širkanom, delo po skupinah in pot, ki smo jo volčiči odhoda naredili volčičem mladičem. *Mirjam Pušavec*

Na tem taboru sem se imel zelo lepo. Najbolj vseč mi je bilo, ko smo streljali z lokom in premagali Širkana, ter ko sem zakuril ogenj. Zanimive so bile kosti pri cerkvi sv. Petra. Všeč mi je bila peka hrenovk, ki smo jih pekli sami. *Matej Tomc*

Meni je bilo najbolj vseč, ko smo šli iskat rdečo rožo. Drugič mi je bilo vseč, ko smo šli napadat Širkana. Tretjič, ko smo šli na pohod do cerkve sv. Petra in četrtič, ko smo pekli hrenovke. *Meta*

Colnar

Meni je bil ta skavtski tabor zelo vseč. Vem, da se mi bo vtisnil v spomin. Imeli smo zelo dobre kuharje in hrano. Rada sem hodila na pohode. Všeč mi je bilo, da smo spali v kleti in je bilo kljub soncu hladno. *Anja Prešern*

Bilo je dobro. Morda bi bilo lahko več iger, drugače pa pohvala hrani, ker sem zelo izbirčen. No, bilo je zelo dobro. *Marko Kuzmanovič*

Na letošnjem taboru mi je bilo lepo. Všeč so mi bili pohodi, ker so bili dolgi. Delavnice so bile zanimive. Veselo je bilo, ko smo premagali Širkana. Zanimivo je bilo, ko smo šli po rdečo rožo. *Ana Hrlec*

Najbolj vseč so mi bili pohodi in delavnice. Najboljša delavnica je bila pri Pavletu, in sicer plesi. *Rok Štrucelj*

V soboto sem se spoznala s Sandro. Vsak dan sva se pogovarjali. V ponedeljek smo šli na pohod. Ko smo prišli nazaj, smo izvedli lov za Širkanom. Nato smo postavili ogenj – pagodo. Šli smo po rdečo rožo. Zakurili smo pagodo in pekli hrenovke. *Alenka Štrucelj*

Najboljše je bilo, ko smo šli na lov za Širkanom. *Ambrož Sušnik*

Na letošnjem taboru mi je bilo vseč, ko smo pekli hrenovke in sva s Heleninim možem zaigrala na harmoniko. Zelo rad bi pohvalil tudi kuharje, ker so nam tako dobro kuhali. *Kristjan Avbar*

Na taboru je bilo krasno. Hrana je bila dobra, voditelji so postavili pot do rdeče rože. Ko smo lovili Širkana, sem se zelo zabaval. Za čas, ko smo bili na Žalostni Gori, bi morali kraju spremeniti ime, saj gora nikakor ni bila žalostna. *Peter Hrovat*

Še nekaj utrinkov o poletnem taboru šentpeterskih in šmihelskih volčičev si lahko preberete na <http://skavtic.skavt.net>.

Krdelo šentpeterskih in šmihelskih volčičev,

Novo mesto 1

UGANKE, ZANKE IN SMEH V PTUJSKI
DŽUNGLI

UGANKE:

Nikoli ni bilo in nikoli ne bo, če pa bi bilo, pa bi bilo samo enkrat. (lesena peč)

Gogi na otoku sedi in jajce zvali. Jajce na otoku sedi in Gogija zvali. Kaj je to? (laž)

Pride Janezek v trgovino in vpraša prodajalko, če imajo kruh. Prodajalka vpraša: »Belega ali črnega?« Janezku pa ni mar in reče: »Vseeno mi je, saj sem s kolesom.« V čem je finta? (ni je ☺)

ŠALE:

Polica pri pride v trgovino in vpraša prodajalko: »Imate svinčnik za četrti razred?« Prodajalka pa reče: »Tisti za dopoldanski ali popoldanski pouk?«

Pride gospod v trgovino in reče prodajalki naj mu da pasto, sicer mu bo pobegnil avtobus. Prodajalka pa reče, da pri njih ne prodajajo tako velikih pasti.

Dunja Kolenko in Sara Šešerko, Ptuj



25.10.2004

ob 19³⁰

Ljubljana-Dravlj

JAZ, BODOČI VODNIK

Dragi skavti in skavtinje, ki v tem skavtskem letu pogumno sprejemate funkcijo vodnika v svojem vodu! Ne bo vedno lahko, tega se najbrž zavedate, bo pa lažje, če boste delali s srcem, zaupanjem v Boga in v spremstvu skavtskega duha. Morda bo kdaj pa kdaj lažje tudi, če boste upoštevali kakšnega od teh nasvetov:

KAKO SE BOŠ ČLANOM SVOJEGA VODA PRIKUPIL:



- Iskreno se zanimaj za brate skavte.

- Smehlaj se po stari skavtski navadi.

- Upoštevaj, da je tudi skavtu njegovo lastno ime najpomembnejša beseda na svetu.

- Bodi dober poslušalec in člane voda spodbujaj, da govorijo o sebi.

- Sam govori predvsem o tistem, kar zanima skavte, s katerimi se pogovarjaš. Tudi razlago snovi oblikuj tako, da jim bo všeč.

- Utruj v članih voda občutek, da so pomembni.

- Utruj v članih voda občutek, da so pomembni.

KAKO JIH BOŠ PREPRIČAL:

- Izogni se vsaki debati, ki ni v korist voda.

- Spoštuj mnenje vsakega skavta: nikomur ne reci, da nima prav.

- Kadar se sam motiš, to priznaj takoj in brez zadržkov.

- Članom voda se približaj kot njihov prijatelj.

- Spregovori s člani voda tako, da bodo že njihovi prvi odgovori pritrdilni.

- Skušaj pogledati na stvar z vidika drugega.

- Sočustvuj s člani voda.

- Zavzemaj se za krepost in plemen-

itost.

- Svoje misli izražaj nazorno.

- Opri se na željo skavtov po tekmoivanju.

KAKO JIH LAHKO BREZ ZAMERE GRAJAŠ:



- Člane voda najprej pohvali in priznaj njihove vrline.

- Na napake članov voda opozarjaj po ovinku.

- Preden katerega skavta grajaš, spregovori o svojih lastnih napakah.

- Ne vsiljuj vodu svojih odločitev.

- Dopusti skavtom, da si rešijo čast.

- Člane voda spodbujaj, njihove dosežke povečuj, napake pa pomanjšuj.

- Ravnaj tako, da ti bodo člani voda z veseljem ustregli.

- Utruj v vsakem posebej občutek pomembnosti.

VODNIK JURE PA RAZMIŠLJA TAKOLE:

Vodnik bi zelo rad postal. Zato se moram truditi, da ne bom delal slabih stvari, da se bom lepo obnašal, ne bom govoril grdih besed, ker s tem vplivam na mlajše člane čete, ki me bodo posnemali. Če se bom sam lepo obnašal, se bodo tudi mlajši in če se bodo oni lepo obnašali, se bodo tudi naslednji itd.



Tudi če bomo hoteli kakšno »ušpičiti«, bom najprej premislil, kakšne posledice so lahko in se bom temu izogibal. Moral bom poslušati voditelje in sodelovati z njimi. Dajal bom predloge, v vodu se bomo zmedli za sodelovanje, disciplino, red.

V zelo kratkem času moram sprejeti to, da ne bom po nepotrebem žalil ljudi okoli sebe. Prav tako pa moram nehati ravnati neodgovorno s tujo lastnino in postati VZOREN VODNIK.

Jure Penov, Mavrični orel,

Homec 1





TZV - TEČAJ ZA VODNIKE

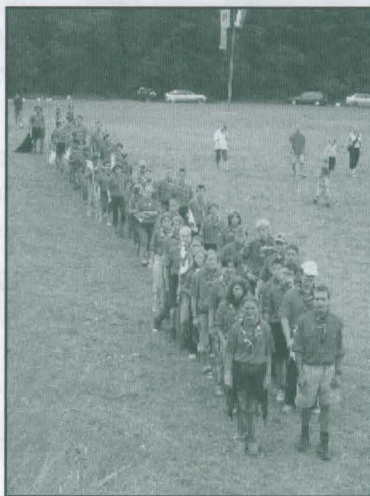
Tečaj za vodnike! Kaj pa je to? Nepozaben teden druženja, novih prijateljstev – pravijo mladi vodniki in vodnice. Številne ure priprav skozi leto, podarjanje svojih izkušenj in talentov – bi lahko reklo 25 voditeljev in voditeljic ter 3 duhovni asistenti, ki so tudi v letošnjem poletju, v tednu od 14. do 20. avgusta, na treh koncih Slovenije izvedli tečaje za vodnike – na kratko TZV-je.

TZV, RAVNICA PRI RADOVLJICI

IN BIL JE TZV...

Bila je Ravnica. In bili smo skavti.
In bila je pustolovščina in bilo je tveganje.
In bil je izziv postajati boljši.
In bilo je veselje v naših srčkih
in bila je iskričnost v naših očkah.
In bili so pogledi, nasmehi, besede, tako iskrene
... In bili smo skupaj. Bili so objemi, tudi solze.
Na koncu so bili vodniki, prepojeni s skavtskim
duhom. In spomini ... IN BOG JE VIDEL, DA JE
DOBRO.

Neža, Odločna pelikanka, Ptuj 1



VOJAŠKE SKLECE

1 2 3 4 5 6 7!

En dan na TZV-ju nism meu rutke,
pogledu sm na levo,
vidu Matija, k mi teži,
jo, stopu sm do njega, biu sm vroče krvi.

K sm biu pr njemu, mi je prec zatežu,
"dej pejt po rutko, da ne boš zarad sklec mrtu
obležu!"

Najbl mi gre na jetra, če mi kdo tko teži,
zato bom zdej zapeu na 1 2 3!

Ref:

Najbl na jetra mi grejo vojaške sklece!!! (3-krat)

Urban, Ljubljana 4



ZA (SREČEN) KONEC

Ste opazili, kako nas je na koncu svete maše obiskal Jezus? A ste ga videli? Bil je tam, čisto med nami. Zraven drevesa je sedel in nas gledal. Sprva ga nisem opazila. Med pozdravom miru je poslal dežne kapljice, da preveri, ali smo se kaj naučili na tem taboru - ali je naša volja trdna, ali bomo obupali, ko se pojavijo težave, ali bomo vztrajni in pogumni? In mislim, da smo se Jezusu in eden drugemu pokazali v nepozabni luči. Bolj kot je deževalo, večji so bili naši nasmehi, pesem je zvenela glasnejše, stiski roke so bili trdnješi.. Z roko v roki in iskričnimi očmi dežja sploh nismo niti čutili. In med vsemi tistimi nadebudnimi vodniki in vodnicami, sem videla Jezusa, ki je zadovoljno prikimal in nam vsem podelil Njegov blagoslov. To je bil najlepši trenutek letošnjega Tečaja za vodnike ...

Veliko sreče na vaši skavtski poti. In ko se pojavijo težave, ne pozabite trenutka v naši tzv-jevski kapelici, ko je sredi dežja, med nami sijalo sonce ...

Nina, Zgovorna pikapolonica, Ilirska Bistrica 1

TZV, LOVRENC NA POHORJU

Dogajalo se je. Marsikaj. Tudi TZV v Lovrencu na Pohorju oz. na Robinzonovem otoku, kjer se je zbralo en kup brodolomcev. Pa še sv. Frančišek Asiški je prišel malce bedet nad nas!

Uh, spomini ... Milijoni vojaških sklec, kilogrami zaplenjenih sladkarij, številna ljubezenska spogledovanja, večšina požrtvovalneža in en lakotnik ... Ja, TZV je bil res pester! Kako je pa bolj konkretno izgledal, pa pogledjmo v dnevnik nekega IV brodolomca:

- Sobota, 1. dan - prihod na otok in udomačitev

Po zanimivi vožnji po Pohorju pristanek na tabornem prostoru. Po rešitvi iz brodoloma smo se razdelili v vode, sledila je tema o vodih, postavljanje šotorov, svet čete ter postavljanje ognja, ob katerem smo imeli zabavni večer. Na koncu pa - počitek!



- Ponedeljek, 3. dan - tema in ... juhu! Potep!

Tokrat smo zjutraj nekateri odšli k maši, ki ji je sledila jutranja rutina (telovadba, zajtrk), nato tema, tekmovanje med vodi, kuhanje, potep ... Saj bi napisal še kaj, pa me pustolovščine kličejo v tabor.

Ker se je mladi brodolomec predajal pustolovščinam, je dnevnik zaključil brodolomec iz srede voditeljev:



- Sreda, 5. dan - le kam so gusarji skрили zaklad?

Na otok so prispelle gostje, ki pa niso hotele odpeljati v civilizacijo. So pa zato prinesle čokolade (slava jim!). Potem pa novica o izgubljenem zakladu, ki ga grede IV iskat s pomočjo azimutov in podobnih orientacijskih znanosti. Spanje pa danes v bivakih!



- Torek, 4. dan - brodolomci raziskali otok

IV brodolomci so po raziskovanju otoka končno prišli nazaj v tabor. Opla! Podrta vhodna zgradba in skoraj dokončan podest jambora ☺! In nahrbtniki polni sladkarij. Hmmm ... Spet bo racija!

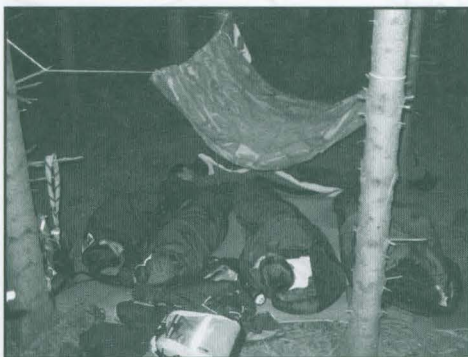


- Četrtek, 6. dan - čmoka, čmoka dela blato ...

Pot preživetja - škripec, blato, voda, trnje ... Sej ni za preživetje! No, mi smo ☺! Dedek Mraz in babica Vročina pa po kosilu še delita čokolade naših gostij prejšnjega dne.

- Nedelja, 2. dan - dokončna udomačitev, soočenje s predavanji ter cigu-migu kuhinja

Po jutranji telovadbi smo dokončali taborne zgradbe in se spravili delat kuhinje. Kosilo in po tem še en svet čete in 42 usklajenih vojaških sklec za 13 fantov, ki so posekali bukev v smrekovem gozdu. Zvečer pa nedeljska maša in prižig ognja. Ker ni vžgal, je ves zabavni večer padel v vodo.



- Petek, 7. dan - brodolomci pripravljani za civilizirano življenje

Pospravljanje in poslavljanje. Uuuu ... starši in domači voditelji na obzorju! In še zadnji kvadrat + spust zastave. No, pa srečno, skavti!



25.10.2004
ob 19³⁰
Nataša Kovačič, Čuteča
čebela, Škofljica 1, Tilen
Bric, Poslušni merjasec,
Ljubljana 5



TZV, KOLPA RADENCI

Skrivnostna reka pripelje do Indijancev

Svojim čarom nas je Skrivnostna reka Kolpa privabila v svojo bližino že 14. avgusta in takoj smo ugotovili, da nam nudi vse, kar je to poletje iskalo naše pleme. Poglavariji smo soglasno odločili, da preizkusimo najdeno lovišče in pleme ga je častno naselilo.

Tako smo si že v prvih dneh izdelali ognjišče, postavili platnene strehe, pod katerimi smo iskali počitka, pa seveda zalo pomembno svetišče in ostale zgradbe, potrebne za preživetje in varnost.

Kmalu pa nam je začel nagajati beli človek. Sprva smo si rekli: »Ma, nas ne zanima!« ampak ni odnehal in pleme je bilo prisiljeno iskati zasilna, nova lovišča. Bili so namenjeni v vse smeri in tam opazovali okolico, domorodce in od njih skušali izvedeti čim več koristnih podatkov, v primeru, če bi morali zapustiti naše lovišče, s katerega nas je podil beli človek.

Našli smo številna huda lovišča, a se trdno odločili, da branimo svoje prvotno. Zaradi tega pa se nam je beli človek maščeval in nam skrtil tako dragoceni totem, ki smo ga iskali v črni temi in se zanj potopili v moko in mrzlo reko, a trud je bil poplačan in totem v varnih rokah. Poglavariji smo našemu plemenu skušali posredovati čim več koristnih in uporabnih nasvetov, kako naj oni vodijo svoje pleme in jih podkovali z uporabnimi načeli in praktičnimi napotki, kajti 20. 8. nas je beli človek prisilil, da smo zapustili skupno pleme in odšli vsak svojo pot, svoje znanje

posredovat plemenu, ki nas bo sprejelo. Bilo se je težko ločiti, a vodila nas volja, ki smo jo tu pridobili, v srcu so nam gorijo prijetni spomini in da ne zgrešimo poti, nam bo pomagala

tu pridobljeno znanje in nenazadnje je nad nami roka Velikega duha.

Poglavariji tako zagotavljamo vse plemenom po svetu, da sprejmite te Indijance medse in se od njih učite!



Šaljiva panda



Primož Luževič, Hitri zajec, Celje1



Po dolgem počitniškem premoru se zopet "beremo". Verjameva, da ste se imeli lepo in da ste doživeli ogromno dogodivščin. Za začetek skavtskega leta boste prebrali nekaj malega o potovalnem taboru, veliko bo govora o služenju, nekaj malega o naši nalogi ob naravnih nesrečah, ter še mnogo drugi zanimivih stvari. Bodite pripravljene, ter srečno. **PS:** vaši članki so še vedno lepo vabljeni, da pridejo na te strani. :)

Vaša Mica in Luka

Mica Kovačič, Eksperimentalna štokrlja, Idrija 1
in Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2

IN TAKO SEM SLUŽIL JAZ ...

Nekoč mi je nekdo povedal, da je zame čas ko bom služil v Četi. Ne vem več kdaj in kdo je to bil vem pa, da mi tega še ne bi smel povedati in da sem se tega zelo prestrašil.

Eno in edino leto ko sem bil v Četi sam, smo sicer tudi mi imeli svojega klanovca na služenju, vendar mi – čisto iskreno – za njegove dolžnosti ni bilo dosti mar. Ko sem torej razmišljal o tem kaj me čaka, sploh nisem razmišljal dolgo, ker skoraj nisem vedel o čem naj razmišljam. Vedel pa sem to, da bom v zboru Čete lahko z njenimi voditelji stal v isti vrsti, poslušal vse njihove tihe pogovore o še načrtovanih aktivnostih Čete, ter bil celo oproščen nekaterih zoprnih aktivnosti na njenih srečanjih. Vse to se mi je zdelo zelo dobro. Začelo se je torej moje služenje.

V tem času sem kar hitro izvedel, da le-to ne sestoji le iz prej naštetih ugodnosti, temveč je doma tudi treba pisati dnevnik, predčasno prihajati na srečanja Čete ter se tam pogovarjati o igrah, pesmih ter drugih načrtovanih aktivnostih. Poleg tega sem ugotovil tudi, da mi dodatna srečanja ta Čete vzamejo kar pre-

cej časa. Vse to se mi sicer ni več zdelo tako zelo dobro, vendar sem vztrajal. Priznam: ni bilo dostikrat ko sem prej prišel na srečanje in tudi dnevnik nisem napisal vedno, vendar pa so mi bila ta srečanja često izgovor od šole in čas ko sem nanjo pozabil. Ker sem namreč moral zaradi števila včasih tudi sam sodelovati pri igrah ali drugih dejavnostih, se mi je mnogokrat zgodilo, da sem bil prisiljen biti ravno preveč pri stvari in torej hkrati nisem bil zmožen misliti na šolo.

Na taboru Čete sem včasih služil kot kuhar, včasih kot nosač, včasih pa sem bil samo privilegirani lenuh, ki se mu je izven urnika posrečilo imeti dolg počitek. Bil sem namreč klanovec na služenju in sem si tudi kaj takega lahko privoščil – ha ha ha ha!



Martin Bele, Modri kenguru
Maribor 1

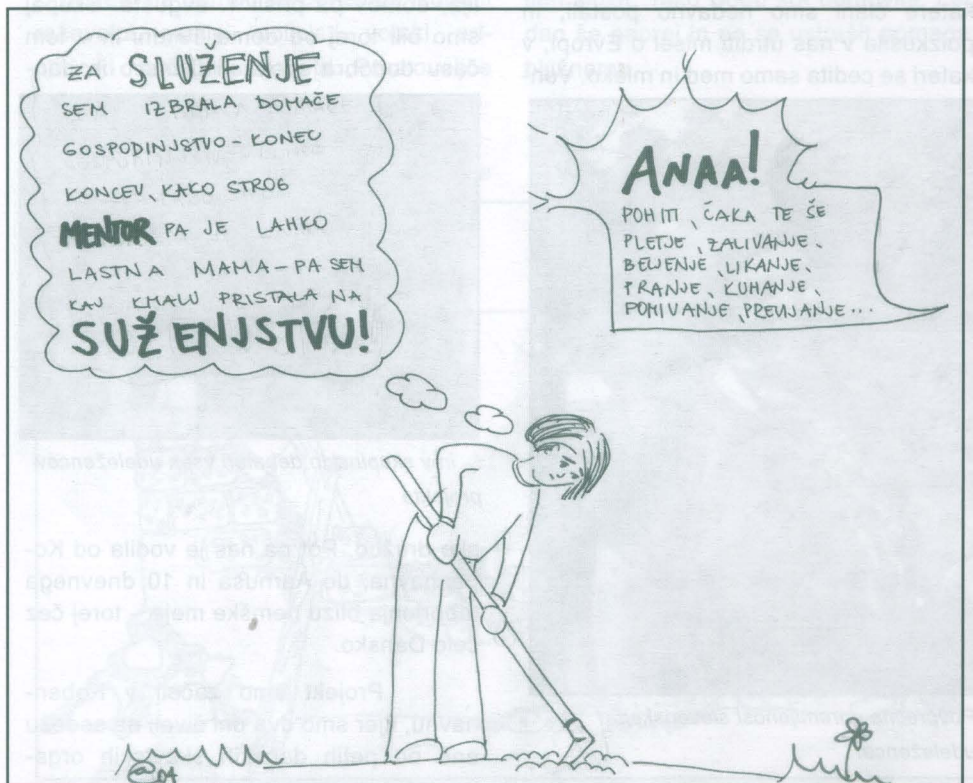
SLUŽENJE - KAKŠEN JE V TEM ČAR?

Služenje je bilo v začetku zame nekaj najbolj abstraktnega in nedoločenega, nekaj najtežjega v skavtstvu. Prvo leto v klanu sem imela veliko težav s tem, kaj sploh to je in kakšen je namen služenja. Ker sem ime-

la že prej veliko izkušenj s prostovoljnimi delom, sem si služenje najlažje predstavljala v taki obliki – prostovoljno narediti nekaj dobrega. To pa je bilo tudi vse, kar sem o tem vedela. Takrat sem se naučila predvsem poiskati pravo priložnost, kako naj bom koristna. Potrebno je bilo veliko premisleka in samoiniciativnosti, da sem končno počela NEKAJ. Spoznala sem, da sveta ne spreminjamo samo z revolucijami, ampak s predvsem (za nas) drobnimi dejanji, na katere smo ponosni in ki osrečujejo druge. Letos sem se, malo zaradi potreb v naši skupini, malo zaradi tega, ker rada delam z otroki, odločila za služenje v veji IV. Tam sem se počutila vedno bolje in na koncu lahko rečem, da je bila to zame neprecenljiva izkušnja. V delu z drugimi sem se izpopolnjevala v smislu medsebojne komunikacije in odnosov, ob enem pa sem se tudi sama notranje dograjevala in rasla.

Ko sem prvič slišala besedo »služenje«, je imela nekakšen negativni prizvok. Slišalo se je kot še ena obveznost več. In kakšen je v tem čar? Čar je v občutku, ki ga ima človek, ko je globoko v sebi prepričan, da je zaradi nečesa postal boljši in da tudi drugi lažje živijo, ker je on na svetu. Tega občutka se ne da opisati, najbolje je, da se odločiš in sam okusiš sladkost zadovoljstva, ki pride ...

Suzana Volarič, Skrbna svizčevka, Bovec 1





NOVICIAT 11 NA DANSKEM

Razširimo obzorja 2004

Danska je precej nizka, a ne ravna dežela vetra, sendvičev, drugače mislečih ljudi in sonca, ki sije za večerjo, ter dežja, ki te zbudi naslednji dan. Vse to smo imeli priložnost dobro spoznati med letošnjim poletnim taborom na Danskem.



skupinska fotka vseh slovenskih in danskih udeležencev v Københavnu

Komur seže spomin malo dlje nazaj, se spomni, da so bili lansko poletje pri nas v Kranju na taborjenju in spoznavanju Slovenije danski in finski skavti. Navdušeni nad našo gostoljubnostjo so nas povabili, naj jim vrnemo obisk, in brez oklevanja smo jim ga tudi vrnili. K danskemu delu projekta je preko Movita primaknila nekaj finančne pomoči tudi Evropska unija in nam tako pomagala k bolj pestremu spoznavanju družbe, katere člani smo nedavno postali, in poizkusila v nas utrditi misel o Evropi, v kateri se cedita samo med in mleko. Ven-



Povprečna opremljenost slovenskega udeleženca.



plapolanje slovenske, danske in zastave ZSKSS na danskem taboru

dar pa Danska ni ravno šolski primer za učenje o EU. A pojdemo lepo po vrsti.

Lansko leto je bila pri nas na taborjenju danska četa. Ker pa ni bilo izvedljivo peljati cele naše čete na Dansko, je na Dansko tokrat odšel Noviciat 11 (katerega število članov in udeležencev Danske izda že ime), ki je bil lansko leto v četi najstarejši in se je najbolj zblížal z danskimi skavti, plus en dodaten član. Na vlak, ki nas je iz Kranja proti Københavnu vozil 22 ur, smo se usedli 14. julija, domov pa prišli 1. avgusta. Skupaj smo bili torej od doma 19 dni in v tem času dodobra spoznali Dansko in dan-



... in v skupinskih debatah vseh udeležencev projekta

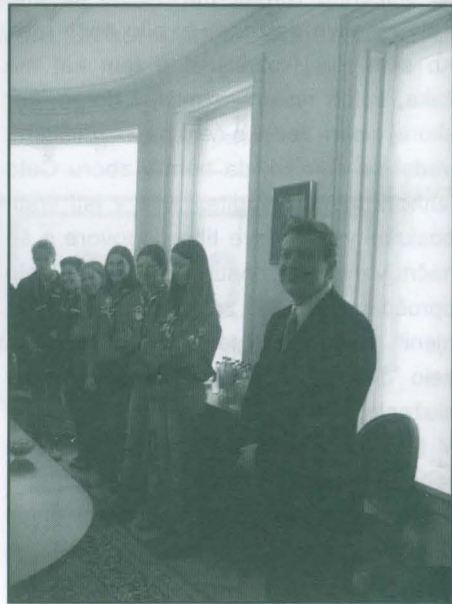
ske družbo. Pot pa nas je vodila od Københavna, do Aarhusa in 10 dnevnega taborjenja blizu nemške meje – torej čez celo Dansko.

Projekt smo začeli v Københavnu, kjer smo dva dni živeli na sedežu ene od petih danskih skavtskih orga-

nizacij, ki skupaj štejejo 100.000 članov, kar je, glede na to, da ima Danska »samo« 5,5 milijona prebivalcev, dostikrat več, kot je skavtov v Sloveniji. In kakšen sedež imajo! Kot da bi mi imeli zase celo Metelkovo, ne pa samo ene pisarne tako kot včasih. Poleg ogromne ga dvorišča za skavtske aktivnosti imajo več poslopij, kjer so pisarne, skladišča in urejeni prostori za udobno spanje in delo vsaj 30 skavtov. In Milanu in Alenki bi šlo kar na jok, ko bi videla njihovo pisarno, kajti temu se dejansko reče pisarna. Je pa res, da se je skavtstvo na Danskem nemoteno razvijalo 90 let in so danes po cele družine skavtske – od dedka do njegovega pra vnučka pri mikro skavtih.

Na Danskem imajo starostne veje razdeljene na Mikrote (7-8 let), Mini-je (9-10 let) Juniorje (11-12 let), Skavte (13-16 let) in Seniorje (17-23). Tudi seniorji (popotniki in popotnice) se na Danskem združujejo v klane, katerih del so tudi voditelji drugih vej, vendar pa sami nimajo starejšega voditelja, ki bi vodil klan, tako kot pri nas, pač pa ga vodi eden izmed njih samih. Ker se znajo starostne razlike v takem klanu med najmlajšimi in najstarejšimi hitro pisati z dvomestno številko, se starejši (kot npr. voditelji in »upokojeni« voditelji) dostikrat ločijo od mlajših z ustanovitvijo lastnega klana ali pa se ravno obratno, mlajši ločijo od starejših in naredijo svojega.

Dve največji skavtski organizaciji na Danskem najlažje ločimo po barvi kroja. Prva in največja, t.i. Zeleni skavti, ima 40.000 članov in se od druge,



Pogovor s slovenskim veleposlanikom v Københavnu



SKAVTI IN NARAVNE NESREČE

t.i. Modri skavti s 30.000 članov, ne loči le po barvah uniforme, ki je enaka imenu, pač pa po tem, da duhovnost Zelenih skavtov temelji na evangeličanski luteranski veroizpovedi, Modri skavti pa se zavzemajo za načelo, da si vsak skavt sam najde svoje prepričanje v življenju, ki je večje od njega samega in zato njihova duhovnost ne temelji na nobeni religiji. Zgodovinske okoliščine so nas pripeljale do tega, da mi sodelujemo z Modrimi skavti, kar pa se je izkazalo za zelo pozitivno, kajti drug od drugega smo se naučili marsikaj. To najbolje pove stavek ene danskih skavtinj, ki je po eni od delavnic rekla, da šele sedaj zares razume, kaj nam pomeni vera in da nismo katoliški skavti kar tako.

Skoraj nisem omenil 10-dnevne taborjenja, ki je pokazalo, da so Danci večji zgradbarji, od katerih smo se naučili marsikaj za naše pojme neizvedljivega. Ugotovili pa smo tudi, da so Danci kot strešnik bramac, ki mu do živega ne more nobeno vreme. Če sonce žge ali pa pada ledeni dež, dokler bo zunaj svetlo (in to je bilo – jutra sicer nisem dočkal nobenega, stemni pa se poleti na severu šele ob 23-ih!) bodo hodili naokrog in se ne bodo skrivali pod nobeno streho. Ko je začelo deževati, smo Slovenci leteli pod šotore, oni pa kot da so šele dobili svojo življenjsko energijo ... In vreme je bilo resnično spremenljivo. En dan je sonce našigalo, kot bi bilo »the devil himself«, nočno nebo je lahko bilo brez oblaka, ko si pred spanjem pogledal vanj, vendar te je sredi noči zbudil dež, ki je lil cel dan, še cel naslednji dan pa je bilo oblačno in mrzlo. Potem pa spet sonce ... in dež ... Ob vsem tem pa vam zaupam še, da ne glede na vse količine dežja in vlage, Danci ne uporabljajo šotorov z dnom, ker to baje uniči travo, pač pa imajo namesto dna samo šotorke, ker te trave baje ne uničijo. Upam, da me sedaj razumete, da tako, kot se mi je to poletje vlaga zažrla v kosti, se mi ni še nikoli.

To je samo skrajšana različica članka, celoten članek, ki prinaša obilo zanimivosti o življenju na Danskem pa lahko prebereš na: <http://skavtic.skavt.net/splet/index.php>



Tomislav Tomšič, Napredni sokol Kranj 1, voditelj projekta in NoPP 11

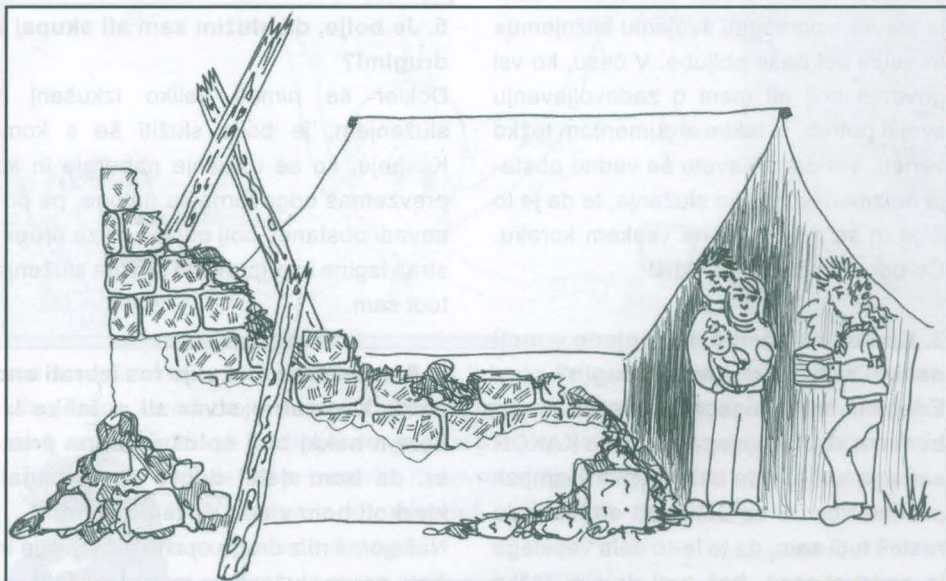
deja za ta članek se mi je porodila, ko sem se potepal po Švici, ravno takrat ko je Posočje ponovno stresel potres. Za novico sem izvedel preko interneta in pogovora z domačimi. Ko sem se kasneje istega dne sprehajal ob Ženevskem jezeru, sem razmišljal, kaj bi jaz kot skavt naredil. Stalno mi je v glavi rojila naša obljuba. "Pri svoji časti ... pomagati svojemu bližnjemu ...". Ta misel mi ni dala miru, zato sem se odločil, da napišem nekaj o tem.

V okviru ZSKSS-ja deluje vodja ekip za postavljanje zasilnih prebivališč pri URSZR (urad republike Slovenije za zaščito in reševanje). Vso stvar in kako deluje, mi je razložil Andrej Flogie. ZSKSS ima podpisane nekatere sporazume z URSZR-jem. Na kratko pa vsa stvar izgleda nekako takole. Vsako leto steg ponudi prostovoljce, ki bi radi sodelovali pri URSZR. Ti prostovoljci so vedno v stalni pripravljenosti. To pomeni, da če pride do naravne nesreče, jih civilna zaščita pokliče in odhitijo skupaj z ostalimi reševalnimi ekipami pomagat na kraj nesreče. To ne pomeni, da bi delovali popolnoma samostojno, ampak so pod vodstvom civilne zaščite. Seveda so ti prostovoljci pomožna ekipa. Prvi, ki pridejo na pomoč so ponavadi izurjeni reševalci, gasilci, policisti, vojaki, pripadniki rdečega križa, itd. Prostovoljce pokličejo šele ob resnično veliki naravni katastrofi, ko primanjkuje ljudi. Vendar zaenkrat take ekstremne situacije

še ni bilo. So pa prostovoljci oskrbeli ljudi z vodo, ko je papež Janez Pavel II. obiskal Maribor. Je pa še ena stvar, ki je tudi pomembna. Vsi stegi oddajo popis skladišča URSZR-ju. Vse kar je uporabno za pomoč in je pomembno za preživetje, je na razpolago ljudem v stiski. Od šotorov, plinskih gorilnikov, šotork, sekir, vrvi in še bi lahko našteval. Je pa res, da smo skavti v tem primeru najboljše izurjeni pri tovrstni pomoči. Kako se boste vprašali. Preprosto. Kdo zna najbolje postaviti Jemboree šotore, nasaditi sekiro ali delati vozle? Skavtinje in skavti!

Tu bi rad še poudaril, da se naša pomoč in služenje ne začne ob katastrofah, ampak se začne že pri majhnih "malenkostih". Že pomoč staršem ter sestram in bratom je dobrodošla, da ne omenjam pomoči tujcem. Starejšemu ali pa mami z otrokom ali nosečnici bo v veliko pomoč, če odstopimo sedež na avtobusu. Sedaj pa že zvenim, kot da tega ne bi vedeli, kaj se spodobi in je pravilno ter kulturno. Hotel sem vas opozoriti samo na to, da nam ni treba čakati na katastrofe, da bi pomagali. Naša dolžnost do služenja in pomoči se nikoli ne konča. Samo oči moramo imeti odprte in biti vedno pripravljeni služiti. Tako Bogu kot domovini. Lep dan še naprej in ne se ustrašiti pomagat bližnjemu.

Luka Novak, Pozorni ris, Ljubljana 2





SLUŽENJE – NAJPOGOSTEJŠA VPRAŠANJA

Vse, kar ste si želeli vedeti, pa niste nikoli vprašali ...

1. Kaj sploh je služenje?

Služenje je dejavnost, ko za nekaj časa pozabiš nase, se odpoveš samemu sebi in se žrtvuješ za druge.

Vse lepo in prav, toda gornja trditev ne drži. Če bi bilo služenje le brezkompromisna odpoved sebi, ne bi služil nihče pri zdravi pameti. Pri služenju gre namreč za veliko več.

Pravo služenje izgleda približno takole: imaš delček časa, na primer uro ali dve na teden, v katerem delaš bolj ali manj nekoristne stvari, ki ti gredo pri sebi že dolgo časa na živce. V nekem trenutku se odločiš, da tisti delček časa uporabiš za neko drugo, bolj koristno delo. Sprva se počutiš nelagodno, ker tega še nikoli prej nisi počel, pa tudi težje je kot gledati televizijo. Počasi pa ob tem začutiš veselje. To se še pomnoži, ko opaziš, da so tvoje dela veseli tudi drugi.

2. Zakaj je služenje tako pomembno?

Človek enostavno ne more živeti tako, da gleda samo nase. Živeti tudi za druge je enostavno naša potreba. Svet brez služenja sploh ne bi obstajal. Si predstavljaš, kakšno bi bilo življenje brez prijateljev, ki ti sem ter tja naredijo kakšno uslugo? Pa brez staršev ali drugih dobrih ljudi, ki so ti zastonj pomagali odrasti?

Skavti tudi verjamemo, da brez služenja enostavno ne moremo biti srečni. Zato je stavek »pomagati svojemu bližnjemu« temeljni del naše obljube. V času, ko vsi govorijo bolj ali manj o zadovoljevanju svojih potreb, je takim argumentom težko verjeti. Vendar na svetu še vedno obstaja neizmerljivo veliko služenja, le da je to tišje in se ne bohoti na vsakem koraku. Če odpreš oči, pa ga vidiš!

3. Komu je služenje namenjeno – moji osebni rasti ali dobremu drugih?

Enega ni brez drugega. V Svetem pismu beremo: »Ljubi svojega bližnjega KAKOR samega sebe.« Ne bolj, ne manj, ampak prav toliko. Če ne čutiš, da ob služenju rasteš tudi sam, da te le-to dela veselega in zadovoljnega, boš tudi drugim težko

zares pomagal.

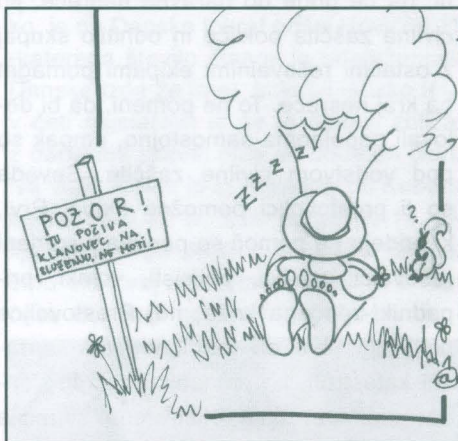
4. Na kaj naj bom pozoren/a, ko si izbiram služenje?

Služenje naj ti bo v izziv. Naj bo nekaj, kar si že dalj časa želiš narediti, pa se kar ne lotiš.

Poišči si mentorja. To naj ne bo kdo, ki te nadzira oziroma nekdo, za katerega boš delal/-a. To naj bo nekdo, ki bo imel za služenje, da bo spremljal tebe. Da ti bo na voljo za pogovor, da se bo zanimal zate, da te bo kdaj pa kdaj kaj vprašal.

Služenje naj bo redno. Izberi si služenje, ki ga boš kljub pomanjkanju časa lahko opravljal/-a. Zelo pogosto se po mesecu ali dveh popotniki in popotnice »ohladijo« za služenje. Kar ni več volje zanj. Na začetku leta je potrebna trdna odločitev in če se le da, naj služenje ne bo na sporedu redkeje kot enkrat na dva tedna.

Služenje naj bo koristno. Če v svojem delu ne vidiš nobene koristi, je bolje, da ga ne opravljaš!



5. Je bolje, da služim sam ali skupaj z drugimi?

Dokler še nimaš veliko izkušenj s služenjem, je bolje služiti še s kom. Kasneje, ko se izkušnje naberejo in ko prevzemaš odgovornejše naloge, pa ponavadi postaneš bolj odprt tudi za druge, strah izgine in pripravljen si iti na služenje tudi sam.

6. Si moram za služenje res izbrati eno samo konkretno stvar ali si lahko izberem nekaj bolj splošnega, na primer, da bom delal dobro in pomagal, kjerkoli bom videl, da je potrebno?

Načeloma ni z drugo opcijo nič narobe in čisto pravo služenje je morda res takšno,

da prideš, vidiš in pomagaš.

Ljudje pa smo omahljiva bitja in če si ne zadamo konkretnih ciljev ter si ne prizadevamo za njihovo uresničitev, iz vsega skupaj ponavadi ni nič. Zastavi si neko konkretno stvar in jo uresničevati nas ponavadi sicer omejuje v naši svobodi, vendar nam hkrati nudi neko oporo. Ko si postavljamo prioritete, ko se nam nekaj ne ljubi in ko ob koncu leta gledamo nazaj, koliko smo bili v svojem služenju uspešni, nam konkreten cilj pride zelo prav.

7. Ali mora voditelj spremljati, kako gre moje služenje, ali je lahko to samo čisto moja osebna stvar?

Voditelj želi ponavadi spremljati tvoje služenje zato, ker ti želi biti opora pri tvoji rasti. Ponavadi je lažje služiti, če se za tvoje služenje še kdo zanima. Če z voditeljem nečesa ne želiš deliti, pa imaš do tega seveda vso pravico.

Opozoriti velja tudi na razliko med mentorjem in voditeljem. Mentor je oseba, ki je pogosto s teboj na služenju. Z njim se pogovarjaš o tem, kaj bi bilo smiselno početi in kako, pa tudi kaj ti gre in kaj ne. Skratka, bolj »strokovne« reči. Voditelj pa je oseba, ki ti lahko pomaga pri tvoji rasti. Z njim pa se pogovarjaš o izbiri služenja in o tem, kaj si preko služenja pridobil zase. Seveda je lahko oboje ena in ista oseba, vendar ponavadi ni. Pri služenju v četi je mentor četovodja, voditelj pa klanovodja.

8. Si lahko sredi leta premislim in si izberem drugo služenje, če mi prvo ne ustreza?

Si lahko sredi leta premislim in si izberem drugo šolo ali študij, če mi prvi ne ustreza? Seveda lahko, toda ta odločitev mora biti premišljena. Pretehtati je potrebno razloge za in proti, pa svoje želje in osebno poslanstvo. S služenjem je stvar ista. Če ugotovim, da mi služenje jemlje več energije kot mi jo pa vrača, je o menjavi vsekakor vredno premisliti. Vsi sadovi in zadoščanja pa se ne pokažejo takoj, ampak šele čez nekaj časa. Zato kakšna kapljica vztrajnosti tudi ne bo odveč.

Matej Cepin, Plemeniti čuk



Začetek skavtskega leta - v voditeljih je veliko idej, upanja, strahov, veselja,

moči ... Nekaj idej, razmišljanj boste našli tudi na teh straneh. Naj Sveti duh spremlja vašo ustvarjalnost, domišljijo in delo!

Alenka Oblak, Brihtna koala, Grosuplje 1

SVOBODA, ODGOVORNOST IN KRITIČNO MIŠLJENJE

Res je: vsakdo po svoje svet doživlja, se po svoje zanima za okolico, vsakdo ima svoje vedenje ... Vendar pa pri teh treh pojmih ni dobro, če smo preveč samosvoji. Treba je ločiti svobodo od namišljene svobode, kritično mišljenje od pamfletovanja, ter odgovornost od raznih t.i. resnosti.

Kaj je svoboda? Je to da lahko pljuvaš po tleh, kupiš nov motokultivator ... Paziti moramo, da s svojo svobodo nismo v spotiko slaboumnim, tistim, ki bi jih naša svoboda pohujševala, pa četudi sama po sebi ni take narave. Ni treba biti močno naiven, da nekoga sodiš ali pa se oprimeš njegovih navad. Pri tem je zato potrebno kritično mišljenje, zavzetje argumentiranega stališča do neke stvari. Možno je namreč da delamo stvari, ki so proti naši naravi, če delamo brezglavo, če smo kot papige, ki ponovijo vsako dobro in slabo stvar. Življenje v utvari nas namreč ne pripelje daleč; pazljivi pa moramo biti vsak trenutek, saj je človek, ki je nagnjen k ugodju, hitro žrtev površinskega mišljenja. Zato je tudi kopica ljudi, ki ne ločijo pojmov odgovornost in resnost. Kot bi jim možgani zvedeneli ob prvem kozarcu vode.

Ali je odgovorno prelomiti dano obljubo v zadnjem trenutku? Ne, lahko pa to predstavlja resen problem za onega, ki je nasankal zaradi nas. Tudi ne kaže razmišljati tako, da kdor se mrko drži, molči, ima s seboj vedno polno malho nasvetov za druge, je odgovoren. Odgovornost je delati tako, da boš za svojimi dejanji lahko

NAČELNICA IN NAČELNIK ZSKSS

Biti načelnica in načelnik ZSKSS. A je to težko? Predvsem je velik izziv v katerega je potrebno nekaj vložiti. A je to dobro plačano? V novih stikih, novih znanjih in veščinah je plačano z vrhano mero, v denarju pa seveda ne, saj je to prostovoljna funkcija. Je to čast? Čast je v tej meri, da zastopava eno največjih mladinskih organizacij v Sloveniji in to lahko počneva z vsem ponosom. A je lepo? Seveda!

Najlepša in najtežja stvar so obiski stegov, usposabljanj in ostalih skavtskih dogodkov. Najlepša, ker vidiš in doživiš slovensko skavtstvo v vsej izvirnosti, veselju in bogastvo. Najtežja pa zato, ker velikokrat slišiš za težave, s katerimi se spopadajo. Po drugi strani pa je ravno to dragoceno. Ta analiza stanja na terenu je uporabna, da stvari izboljšujemo.

A načelnik in načelnica gledata daleč in še dlje. Ko usmerjata delo na strateškem načrtu in skrbita za to, da posamezni cilji ne ostanejo pozabljeni, je prisoten ta pogled daleč. Obenem pa je bilo odkrivanje strateškega načrtovanja odlična šola managementa. Mimogrede, poslovneži se čudijo, da imamo v naši organizaciji strateški načrt.

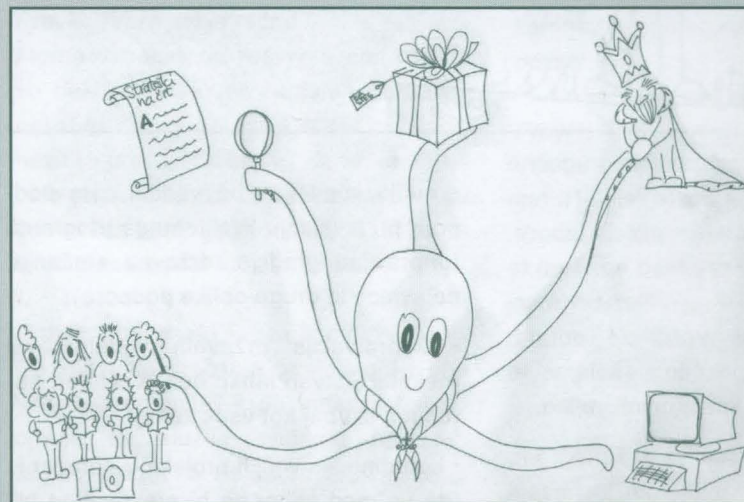
Kako koordinirati ekipo 8 članov IO in še dveh zaposlenih? Naloga je zahteven izziv, ki ga lajša to, da vseh 10 ve, kaj morajo delati. Vseeno pa je potrebno skrbeti, da so sklepi v zapisnikih uresničeni, da koga pocukava za rovak, če kaj še ni narejeno in ga pohvaliva, ko kaj dobro uspe.

Pomembno pa je tudi videti stvari, ki prihajajo, na nek način biti pozoren na zmanjšanje časa. Poslušati, kaj govorijo ljudje, kaj se dogaja v stegih in poslati kakšno e-pošto, predlagati točko na dnevnem redu. To nama odlično uspeva na najinih skupnih srečanjih pred sejami IO.

Vodenje in koordinacija IO je torej odlična priložnost za učenje vodenja precej velike organizacije, nastopanja v javnosti, odnosov z mediji, delovanja državnega aparata in možnosti civilne družbe, timskega dela, in tudi poglobljanja v finančno poslovanje.

Seveda PA je še precej drugih opravil, ki so zelo zanimiva in jih morda nikoli ne bi doživela: večerja s švedskim kraljem, srečanje s Bi-Pi-jevo hčerko, sodelovanje v TV tedniku, priprava skupne kandidature ZSKSS-ZTS za Evropsko skavtsko konferenco in seveda predvsem veliko zanimivih ljudi.

Milena Pačnik,
Leteča levinja,
Koroška 1
Danilo Kozoderic,
Ustrežljivi delfin,
Rače 1



stal s svojim kritičnim mišljenjem, pa se ti bodo še vedno zdela moralna. In če bo kdo užaljen zaradi tvojih dejanj, da ga boš lahko vprašal: fantek, zakaj si užaljen? Ali imaš za to osnovo ali je zgolj čutenje? Vsi ti trije pojmi se povezujejo, so pomembni, vendar ali je mogoče, da tovrstnih ljudi ne bi bilo na svetu? Ni mogoče, tvoja naloga je, da privedeš blodeče na pravo pot in da sam težiš k temu, da bi to dosegel.



Metod Sečnik, Lačni tjučenj,



MALO POPRA, PROSIM!

Poverjeništvu za program (POPR) se predstavi

Slovenijo preplavlja vse več mladinskih organizacij, ki mladim nudijo bolj ali manj kvalitetne programe za preživljanje prostega časa, vzgojo in izobraževanje. V množici akterjev na področju mladinskega dela tudi skavti mladim skušamo ponuditi vedno nove priložnosti, pri tem pa se »borimo« z drugimi organizacijami, šolami, gostilnami in še kom.

bi voditelji izvajali kvaliteten program, ob tem pa tudi sami rasli in uživali.

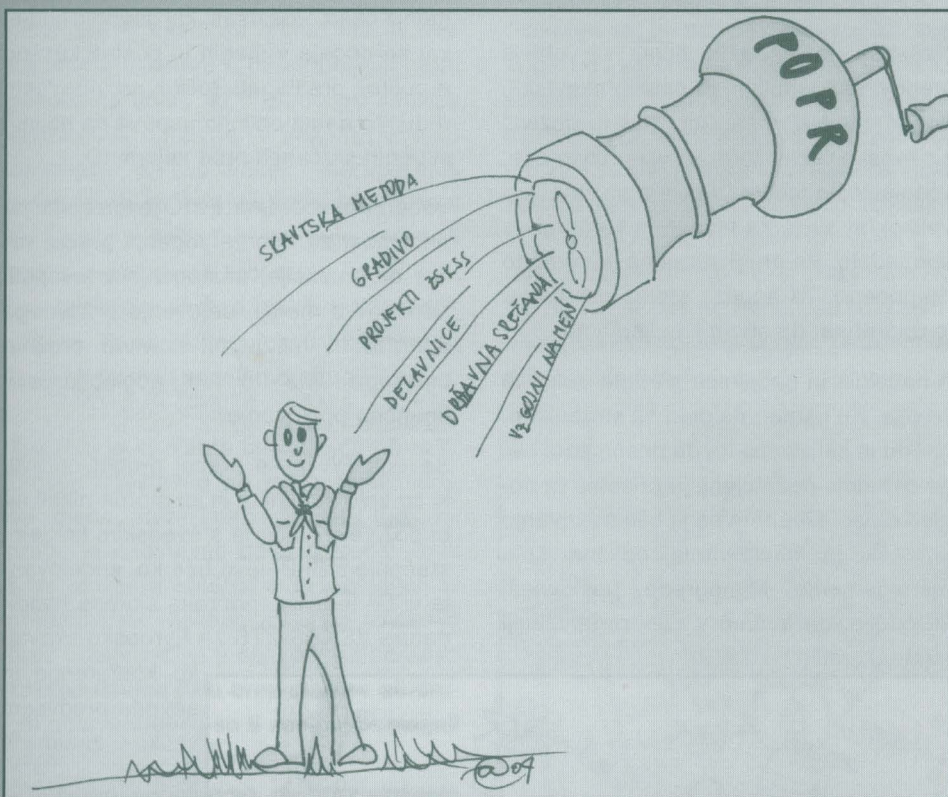
Poverjeništvu za program sestavljajo državna vodstva vej, koordinatorji večjih projektov in poverjenik ali poverjenica, ki vse skupaj koordinira in poverjeništvu tudi zastopa v izvršnem odboru. Vsi skupaj naj bi se dobili okoli trikrat na leto, vendar je zaradi časovne stiske sodelujočih to zelo težko izvedljivo.

Glavne naloge poverjeništvu za program so:

novega vzgojnega namena ter priprava podpore zanj, razvoj samovzgoje ter priprava gradiv za voditelje, ki nam bodo pomagala pri našem vzgojnem delu.

Te zanima? Pridi! V poverjeništvu za program lahko veliko dobiš zase, veliko pa lahko daš tudi drugim, še posebej voditeljem. Predvsem gre za delo na dolgi rok, ki se jutri še ne bo poznalo, čez 10 let pa zelo! In potrebno ga je opraviti zdaj! Info: matej.cepin@skavt.net.

Matej Cepin, Plemeniti čuk



Kaj nas v našem prostoru dela drugačne od drugih? »Tabori,« boste rekli. Ni res. Vse več vzgojnih ustanov prireja tabore. »Odnos do vere.« Prav tako ne. Tudi te ponudbe je veliko. Kroj? Ne. Še marsikdo mosi uniforme. Veščine? Tudi ne. Borb za značke, priznanja, kolajne in druge vrste pohval imajo mladi veliko.

Kar nas dela drugačne, je naš program, ki poteka po skavtski metodi, osnovani na krščanskih vrednotah. Tega v Sloveniji zaenkrat ne počne nihče drug in prav take nas Slovenija potrebuje.

Glavna naloga poverjeništvu za program je prav to: nuditi voditeljem in voditeljicam podporo pri izvajanju kvalitetnega skavtskega programa. Trudimo se, da

- nuditi voditeljem in voditeljicam podporo pri izvajanju kvalitetnega programa (pripravljati gradiva, državna srečanja, delavnice in druge oblike podpore),

- koordinacija državnih vodstev vej (nekateri stvari lahko bolj kvalitetno naredimo skupaj kot vsak zase),

- koordinacija večjih projektov Združenja (da se med seboj ne bi prekrivali in bili drug drugemu v napoto),

- skrb za vzgojni namen Združenja in

- skrb za razvoj skavtske metode, da bomo svojo unikatnost in kvaliteto lahko obdržali še naprej.

Najbolj aktualne naloge ta hip so sprejem

KAKO DO KATEHEZE?

Kateheza je odmev vere

Beseda kateheza prihaja iz grščine in pomeni odzvanjanje. Če udarim po gongu, slednji zavibrira in oddaja zvok; če izvajam katehezo, naj bi zavibrirali poslušalci kateheze. Tisto, kar sem jim sporočil, naj bi v njih dobilo neko svojo razsežnost. Moralo bi rasti in biti aktivno. Tako bi se res zgodila kateheza – odzvanjanje, odmevanje. Toda kaj je tisto, kar naj bi odmevalo v poslušalcu kateheze? Odgovor je preprost in zapleten obenem: v poslušalcu kateheze naj bi zavibriral duh in rasla vera. A je mogoče, da nekemu povzročimo rast vere? Vera vendar ni zgolj znanje. Učitelj matematike zabiča učencu, da je dva plus tri pet in učenec to ve, katehet pa ne more katehiziranca zabičati, da Bog je. To, da Bog je, mora katehiziranec okusiti in spoznati sam. Bog je živi Bog, Bog ni mrtva črka ali hladna kombinacija števil. Zato se kateheza ločuje od vseh drugih pedagoških in didaktičnih početij, zato je kateheza tako lepa in tako težka.

Kriza skavtske kateheze?

Skavtska kateheza je dobro opisana v priročniku Dvigni peruti in je v tem članku ne bomo dodatno razčlenjevali. Vprašajmo se pa, če je skavtska kateheza v krizi. Mislim, da je, in mislim, da ni. Lahko govorimo o krizi:

- ker je redne kateheze po naših klanih, četah in krdelih malo;
- ker je redne duhovne asistence malo in vse manj;
- ker se voditelji ne čutijo sposobne za



katehezo;

- ker se tudi v širšem cerkvenem okolju učinkovita kateheza izgublja (osnovnošolska kateheza dobi po birmi krono v množičnem izhodu mladih iz okolja Cerkev; mladinske veroučne skupine izumirajo ...).

Toda če pogledamo neke druge pokazatelje, lahko rečemo, da skavtska kateheza ni v krizi:

- pri skavtih je veliko duhovnega petja, verske simbolike in govorice;

- verska praznovanja in močni liturgični časi (advent in post) so precej prisotna v življenju in delu skavtskih skupin;

- pri članih opazimo zgledno krščansko moralno življenje in večina jih goji osebno molitev;

- čut pripadnosti Cerkvi je močan.

To pomeni, da na nek impliciten način kateheza v našem Združenju vendarle živi in prinaša dobre sadove. Četudi nimamo dovolj jasno izdelanih katehetskih momentov (načrtovano in redno izvajanih skavtskih katehez), kateheza med nami živi kot neka široka pedagogika vere in kot z vero prepredeno okolje. Prijateljstvo med nami, zavezanost skavtskemu duhu, zavezanost Cerkvi, tisoč drobnih trenutkov lepega in dobrega ... vse to nas spodbuja k rasti v veri, kar je tudi smisel kateheze.

Napotki voditelju za načrtno katehezo

Zgoraj navedeno nas ne odveže od načrtno kateheze. Bilo bi predrzno in nemodro zanašati se, da bo kateheza vedno stekla sama po sebi, po nekih svojih kanalih, skozi skavtsko življenje kot tako. Načrtna kateheza je nujna. Toda zakaj se tako težko spravimo k njej? Poskušajmo dati nekaj konkretnih napotkov, kaj naj stori voditelj, da mu bo katehetska navada pod kožo zlezla.

1. Odstrani osebne blokade!

Praviš: "To ni zame, nimam karizme."

Spomni se, da si birman! Ta zakrament te usposobi za pričevanje v svetu. Si Kristusova priča in Kristus ti daje milost za izvrševanje tega poslanstva. Ko boš vodil molitev in spregovoril o Bogu, boš samo bolj sebi podoben. Oznanjevanje ni tujek v tvojem duhovnem življenju, pač pa naravno izžarevanje le tega v svet.

Praviš: "Za to imamo župnike in nune."

Deklerikaliziraj se! Ne računaj na duhovnika! Mar ne vidiš, da je vse manj duhovnikov in posledično vse manj DA-jev? Da DA-ji nimajo časa za redno spremljanje skavtskih skupin? Deklerikalizacija v našem oziru pomeni, da verskih vsebin ne vežeš izključno na duhovniški lik, v smislu: o Bogu bomo govorili šele, ko pride župnik – kot da je duhovnik nekak profesionalni vernik.

Praviš: "Nimam pojma o teologiji."

Izobražuj se! Gotovo ne moreš biti diplomant teološke fakultete, lahko pa v roke vzameš kakšno dobro čtivo; lahko greš na kakšno predavanje; lahko k duhovniku na pogovor. Sicer pa, če si veren in imaš razvit religiozni čut, boš hitro osvajal tudi tozadavne intelektualne vsebine. Pa še užival boš pri tem.

2. Poglej svoj folkec!

Praviš: "Saj jih ne zanima."

To ni res. Volčiči, izvidniki, popotniki, ki jih vodiš, so religiozna bitja kot vsak človek. Prepričan bodi, da v sebi nosijo hrepenenje po Absolutnem. S katehezo jim ne vsiljuješ abstraktnih formul pač pa jim pomagaš, da se srečajo z Življenjem. Ko bodo s pomočjo tvoje kateheze zasluhteli Življenje, bo v njih raslo tudi intelektualno zanimanje za verske resnice.

Praviš: "Vera jim je tečna."

Morda v nekaterih res vera spi, morda so nekateri duhovno ranjeni, morda so nekateri celo jezni na Cerkev ... Kateheza je prava priložnost, da ta nemir ali celo jeza pride na dan. Pripravi se, da bo kakšna kateheza kot nevihta, ki bo na tvojo glavo sipala točo in strele.

Praviš: "Itak imajo vsega polno."

Če skavtska srečanja postajajo še ena izmed obremenitev, ki jih danes doživljajo otroci, ne služijo svojemu namenu. Enako kateheza ne more biti stlačena v skavtsko srečanje, ker pač tam mora biti. Potrudi se, da bo kateheza resna in sproščena obenem. Ravno zato, ker imajo vsega polno, potrebujejo trenutek, da vse to osmislijo, da vse to preložijo na Nekoga, ki je močnejši. Gre za njihovo potrebo, ne za kaprico Združenja.

3. Začni!

Praviš: "Že, že. A kako konkretno?"

Kar se konkretne sposobnosti izvajanja kateheze tiče, ni dvoma, da to sposobnost imaš: saj si vendar skavtski voditelj! Skavtska kateheza ima namreč enake metodološke elemente kot druge dejavnosti (igra, skupinsko delo, petje,...), zato ti ne bo težko konkretno zasnovati še kateheze. Danes bo katehetski moment v obliki dramatizacije (igrali se bomo Davida in Goljata npr.), naslednjič se bomo več pogovarjali (npr. kdo so sodobni Davidi in Goljati), nato bomo na to temo izdelali ogromno skupinsko sliko (npr. na eno stran narišemo vse šibke, na drugo vse močne tega sveta). A je pri tem (dramatizacija, pogovor, risanje) kaj takšnega, česar nisi sposoben izpeljati? Ne verjamem.

Praviš: "Že, že. A kaj?"

Problem vsebin, rdečih niti in itinerarijev lahko rešujete skupaj na SKVO-ju, lahko z DA-jem ali katerikoli duhovnikom, ki je rad katehet. Važno je, da na začetku leta veste, kaj hočete. Letos npr. boste delali po Svetem pismu, tako da boste sledili Davidovim prigodam. Zato boš poiskal primerno strokovno literaturo (eksegezo ali kakšna duhovna razmišljanja o Davidu), gotovo pa boš prebral Davidovo zgodbo z opombami vred. Stopil boš še do župnika in mu pokazal vsebinski načrt katehez, on pa bo kaj pripomnil, dostavil, odvil.

Praviš: "Že, že. A v kakšni dozi?"

Včasih se bojiš kateheze, ker misliš, da mora biti po obliki podobna šolski uri. Kateheza je lahko časovno zelo različno dozirana. Lahko je kot desetminutni uvod v srečanje (npr. uprizorimo, kako Samuel mazili Davida, in spregovorimo, kako smo vsi maziljeni za neko poslanstvo), lahko je kot meditativni zaključek srečanja (npr. preberemo kakšno Davidovo molitev in ostanemo v tišini), lahko je celo srečanje v znamenju kateheze (npr. izdelujemo lutke, ki predstavljajo Filistejce in Izraelce), lahko je ... Skratka, možnosti je veliko. In ko boš začel, se ti bodo odpirale ena za drugo.

Avantgardni orel, Slovenska Bistrica 1



STEGOVODJA - NALOGE IN VLOGA

Smo že na tretji postaji popotovanja po morjih voditeljstva in vodenja z vidika menedžmenta. Gibljemo se od konca proti začetku, in tako smo prišli do stegovodje ter njegove vloge in nalog. Ta vloga ni tako nepomembna, kot bi si marsikdo mislil. Res je, da ni pretirano zahtevna, ima pa nekaj posebnosti, ki ga ločijo od drugih voditeljev. Po stegih imate to vlogo različno urejeno. Pri nekateri je bila razdeljena na dva voditelja: na fanta in dekle, drugod je bila bolj ali manj izražena, pri nekaterih bolj osebna, pri drugih bolj vsebinska. Težko bi sodil, katera oblika je najboljša. V različnih okoljih so pomembni različni poudarki. Vseeno pa bom v tem članku poskušal prikazati konceptualno najpomembnejše osi, okoli katerih bi morali stegovodje in tudi voditelji voditi svoje barke.

Na začetku se moramo za trenutek ustaviti pri SKVO-ju kot timu. Zakaj nenehno ponavljam to obliko, in ne govorim samo o skupnosti oziroma o skupini. Skupnosti voditeljev je skupina s skupno kulturo in vsebino, kar pomeni, da so voditelji soodvisni drug od drugega. Vendar pa je SKVO tudi tim, ker njegovi člani sodelujejo pri odločanju in pri opredeljevanju ciljev. Načrtovanje ima torej podobno funkcijo kot svetilnik. Vsem članom SKVO-ja kaže isti cilj in skupno pot.

Stegovodja je voditelj SKVO-ja. Zelo splošno je vodja človek, ki ima vizijo, ve kaj želi. Ima svoj prepoznaven stil, kar se nanaša predvsem na komunikacijo z ostalimi, pri čemer je pomembna karakteristika pozitivni naboj oz. energija, ki jo vodja izžareva. Ta je tudi posledica želje po uspehu in sposobnosti motiviranja. Voditelj je torej tudi motivator. Nenazadnje pa mora imeti tudi določeno zadržanost v smislu zavedanja individualnih potreb vsakega posameznika in spoštovanja zasebnosti. V tem smislu deluje povezovalno. Sedaj pa si pogledajmo primarne naloge stegovodje. To so:

1. načrtovanje
2. organiziranje
3. vodenje
4. kontroliranje.

To nikakor ne pomeni, da je za vse odgovoren sam in da je vse breme na njegovih ramenih. Stegovodja naj bi bil ko-

rak pred drugimi voditelji (vizija). Seveda je najbolje, če se vizija izoblikuje skupaj v pogovoru in na podlagi analize vseh voditeljev. To voditeljem omogoča, da imajo skupna izhodišča (informacije) za razmišljanje o prihodnosti stega. V ta okvir spada tudi strategija. Gre za sklepe, kot so npr: koliko novih članov lahko vpišemo, koliko je največje število članov posamezne veje, katere akcije v okolju so za steg pomembne itd. Na podlagi tega je treba organizirati delo v SKVO-ju in stegu. V to spada določitev vlog v SKVO-ju (blagajnik, tajnik...), katere so najučinkovitejše in posledično tudi najuspešnejše voditeljske ekipe, oblikovanje tropov za posamezne projekte, dogovarjanje z župnijo oz. drugimi o prostorih in času srečanj vej in vodov. Vodenje – gre za način vodenja SKVO-jev in preko tega tudi vej. O tem več kdaj drugič. Ostane še kontroliranje, kar pomeni, da mora biti stegovodja vedno pozoren na stanje v stegu, saj se lahko najbolj urejene razmere hitro zapletejo, če steg prepustimo inerciji nenadzorovanega toka dogodkov.

Sekundarne naloge so manj osredotočene na stegovodjo, vsekakor pa se jih mora zavedati. SKVO o njih navadno odloča skupaj, pobude pa prihajajo od voditeljev, ki tudi prevzemajo odgovornost:

1. izobraževanje
2. načrtovanje sprememb
3. načrtovanje nasledstva
4. delo z viri (denarni, materialni, človeški, informacijski, drugi)
5. delegiranje
6. motiviranje
7. skrb za dobro razpoloženje
8. skrb za uporabo in razvoj skavtske metode...

Pri vsem tem mora stegovodja upoštevati še presek in težo treh množic: posameznika, skupine in naloge. Pri tem je dinamika SKVO-ja odvisna od vlog in položaja posameznika v timu, njegove osebnosti (zrelost, sposobnost prilagajanja...), ozračja v timu, medosebnih odnosov, norm in vrednot, ki jih ima skupina, ter načina vodenja. Poznamo tri glavne tipe vodenja: avtoritarno (direktivno), demokratično (sodelovalno)

in liberalno (permisivno). Stegovodja v različnih situacijah uporablja različne tipe. Nesmiselno je na primer, da se v SKVO-ju v nedogled debatira in odloča o posameznem problemu. V določenem trenutku mora stegovodja potegniti poteze in se odločiti. Včasih tudi naroči določene podatke ali pa opis situacije. Vse to je direktivni način vodenja. Ko preda zadevo, je lahko njegova vloga permisivna.

Za konec si oglejmo nekatere značilne vloge stegovodje:

- voditeljska – vodi SKVO;
- povezovalna – je mediator znotraj SKVO-ja ter med stegom in okoljem;
- pregledovalna – ima pregled nad stanjem in dogajanjem v stegu, na podlagi česar lahko predlaga ukrepe;
- predstavniška – predstavlja steg;
- vloga odločanja – prevzame nase odgovornost;
- reševalska – v kritičnih trenutkih ne popusti;
- razdeljevalska, podjetniška, zastopniška...

Vse do zdaj opisano služi njegovemu temeljnemu poslanstvu v okviru našega združenja. Stegovodja je središčna točka, obkrožen z voditelji, ki skupaj predstavljajo most med stegom in regijo oz. združenjem. Pri tem morajo upoštevati stanje v župniji in možnost opore in pomoči staršev oz. organizacije odraslih skavtov. Vse skupaj je vpeto v neko okolje, ki vpliva na vse naštet segmente.

Verjamem, da je bilo današnje križarjenje napeto in razburljivo. Vendar brez strahu, saj smo že v mirnejših vodah, ki prinašajo veselje in radost, sopotnika vseh naših dejavnosti, seveda le, če je uspeh viden in če del tega prepoznamo tudi kot našo zaslugo. Vse to pa je služenje, kot ga slika voditeljstvo oz. vodenje stega. Uspeh je zagotovljen, če je v proces vodenja vključena zabava, veselje ob delu in svobodna odločitev za prevzemanje odgovornosti kljub začetni negotovosti. Izkušnje in znanje, pridobljene na tej poti, so mnogokrat večje, kot pa si voditelji na začetku svoje poti zamišljamo.





5. EVROPSKA KONFERENCA ODRASLIH SKAVTOV

Potekala je od 9. do 13. junija v Canterburyju v Veliki Britaniji.

Med 300 skavti iz 35 dežel je bila tudi predstavnicca Zveze odraslih katoliških skavtov Slovenije.

Konferenca je delovala pod geslom »SKUPAJ SMO MOČNEJŠI!« Namen konference je bilo skupno iskanje novih poti in navduševanje članov za življenje po skavtskih zakonih.

Organizatorji so za potek srečanj izbrali čudovito zgodovinsko mesto, nad katerim se na vzpetini razprostirajo zgradbe univerze Kent, kjer se je konferenca ob koncu študijskega leta tudi odvijala. Med udeleženci sta vladala bratsko vzdušje in odprtost!



Skavti se zavedamo, kako pomembna in koristna je vključenost vsakega posameznika v skupnost, ki temelji na služenju Bogu, domovini in bližnjemu. Še posebej pomembno je skavtstvo kot vzgojna metoda za otroke in mladino. Spodbuja jih k zdravemu načinu življenja, k zorenju in sklepanju trdnih prijateljstev.

V Sloveniji se je uveljavil družinski model skavtstva, kar pomeni, da so marsikje vsi družinski člani obenem tudi člani skavtske organizacije. Lahko rečemo, da je to sodoben način druženja odraslih. Je privlačna možnost druženja staršev v občestvih, ki imajo skupno duhovno jadro. Člani drug drugega spodbujamo k izpolnjevanju skavtskih zakonov, pa tudi pomagamo si z medsebojnimi pogovori in posvetovanjem glede vprašanj, ki nam jih prinaša življenje v tej, lahko rečemo močno liberalni družbi. Čutimo moč povezanosti in pripadnosti skupini in lažje prepoznavamo in kljubujemo negativnim vplivom in pritiskom družbe in s služenjem presegamo zgolj osebne interese in potrebe. Da je tovrstno

druženje potrebno in privlačno, dokazuje tudi neprestana rast števila bratovščin, ki jih je zdaj že okrog 35.

Ni torej naključje, da je prav organizacija slovenskih odraslih katoliških skavtov izdala plakat z geslom USTVARI DRUŽINO. Izdana je bila tudi angleška verzija, ki smo jo ponesli na evropsko srečanje in razdelili udeležencem konference.

Veselim se, da je prav ta naš način skavtstva zelo odmeven v veliki skavtski družini. Predstavniki dežel so že v Van Couvru prisluhnili našemu prvemu načelniku Alešu Čerinu in v Canterburyju so ponovno izražali zanimanje za naš način druženja. Pomladitev odraslih skavtskih vrst je namreč eno najpomembnejših izzivov za svetovno skavtsko organizacijo.

Vodstvo svetovne zveze odraslih skavtov poleg pomlajevanja želi, da organizacija ostaja odprta, sodobna, povezovalna in spodbujajoča na lokalni in mednarodni ravni.

Zelo zanimivo je spodbujanje k navezovanju stikov, srečanj in globljih poznanstev s skupinami izven meja domovine, tako imenovani »twinning«.



Povezovanje poteka preko evropskega komiteja oziroma za naše bratovščine preko ZBOKSS-a. Bratovščina, ki se odloči za povezavo z bratovščino iz druge države, svojo željo sporoči IO-ju ZBOKSSa, le ta pa jo posreduje naprej. V začetnem obdobju gre največkrat za povezovanje in spoznavanje s pomočjo dopisovanja, kasneje pa je gotovo dobrodošlo in zanimivo tudi srečanje v eni in drugi državi.

Udeležencem konference je bila med drugim predstavljena navdušujoča in

posnemanja vredna predstavitev sodelovanja med evropskimi in kenijskimi skavti. Devet let zapored so v Keniji gradili skupni tabor in bogatili drug drugega. Evropejci so veliko doprinesli s tehnično opremo in poučevanjem, prejeli pa so gostoljubje in neposrednost Kenijcev.

Naslednja, torej 6. konferenca, bo potekala ob 100. obletnici skavtskega gibanja v Krakovu na Poljskem.

Anica Sečnik

NISEM VEDELA...

*Nisem vedela,
da znam spati v šotoru
v izposojeni spalki
in se plaziti po vseh štirih
ven in noter.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to pogum.*

*Nisem vedela,
da znam skuhati
kompletno kosilo
v treh posodah
in jih potem oprati
s curkom vode.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to izziv.*

*Nisem vedela,
da znam sedeti na tleh
v katedrali Božjega stvarstva
in peti in moliti
in slaviti Boga.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to milost.*

*Nisem vedela,
da se znam še pogovarjati
o Bogu, ljubezni,
otročih in možu,
o takih in drugačnih problemih.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to potreba.*

*Nisem vedela,
da znam še biti
vesela in razigrana,
polna novih idej,
srečna med enakimi.
Pa sem ugotovila, da znam
in da je to skavtstvo.*

Ester



ODRASLO SKAVTSTVO ... ZA UPOKOJENCE?

Na skavt forumu so mladi začeli odlično temo s provokativnim vprašanjem, ki je zastavljeno v naslovu. Na gornje vprašanje sam z veseljem odgovarjam z DA. Seveda je ZBOKSS za upokojence: za upokojene skavte, ko zapustijo ZSKSS, za upokojene skavtske voditelje, za upokojene starše (ko jim otroci toliko zrastejo, da gredo k volčičem), za prave upokojence ... skratka prava upokojenska družba.

Formalno

ZBOKSS je namenjena odraslim ljudem, ki končajo svojo aktivno pot v mladinskem skavtskem gibanju (ZSKSS pri nas), staršem otrok iz ZSKSS in ljudem, ki so jim blizu ideali skavtstva pa niso bili ali imeli možnosti biti skavti v mladosti, ki bi radi:

- ohranjali zvestobo skavtski obljubi in skavtskim zakonom,
 - širili skavtskega duha v okolje, kjer živijo in delajo,
 - pomagali mladinskemu skavtskemu gibanju (mi temu raje rečemo sodelovanje).
- To so čisto uradni nameni ZBOKSS iz statuta.

Eno skavtstvo - dve organizaciji

Na posvetu na Brezovici leta 2000, ko se je odločalo o tem, ali odraslo skavtstvo v okviru ZSKSS ali postaviti svojo organizacijo, so delegati odločili, da postavi svojo organizacijo zaradi:

- možnosti za izgubo "mladinskosti" ZSKSS (govorilo se je o neki povprečni starosti članov, ki še dovoljuje "mladinskost" ZSKSS, ki bi se s prihodom in postopnim staranjem članstva seveda precej povečala),
 - možnosti "vtikanja starih v mlade", kar po mojem mnenju ni dobro. Sam sem opazil, da v veliko državah mladinske skavtske organizacije vodijo ljudje, ki so že precej v letih (tudi okoli 50 do 60 let) in krojijo usodo skavtskih organizacij, ki so namenjene mladini.
- V Sloveniji (in pravzaprav povsod) rado prihaja v primeru dveh organizacij do ne-

spametnih delitev na "mi" in "vi". Tega v ZBOKSS ne želimo, zato smo se z vodstvom ZSKSS že takoj na začetku našega delovanja v letu 2001 dogovorili, da imamo enak krog kot ZSKSS in lokalne bratovščine enake rutke kot lokalni steg (če se o tem dogovorijo). Verjamemo v moč simbolne govornice, seveda pa želimo, da povezanost ne ostane samo na ravni simbolov, ampak naj se kaže v obliki dejanj in sodelovanja. Mi razlagamo povezanost ZSKSS in ZBOKSS kot "eno skavtstvo in dve organizaciji" ali kot pravi Matjaž Maležič (citiram): "Lestev je lahko prisposoda za slovensko skavtstvo: dve "ranti" v isto smer sta dve skavtski organizaciji, prečke so skavtski zakoni, skavtska obljuba, skavtski ideali in skupni projekti, ki nas povezujejo. Več kot jih je, močnejša in daljša je lestev!" ZBOKSS je torej neodvisna tretja skavts-



ka organizacija v Sloveniji (tudi taborniki so v mednarodnem pogledu skavti). Vendar je ZBOKSS izredno tesno povezana z ZSKSS, kar je tudi povsem razumljivo, saj nagovarjamo iste družine. Namreč, večina naših članov je staršev otrok iz mladinskega gibanja (po moji oceni okoli 80 %). Torej naši otroci so v ZSKSS, mi starši pa v ZBOKSS.

Mi smo vaša prihodnost

S temi besedami sem nagovoril delegate na enem od svetov združenja ZSKSS in požel kar precej smeha. Želimo pa biti ravno to. Prihodnost za "upokojene" skavte. Vendar menim, da ne bodo prišli kar takoj po "upokojitvi". Zdi se mi popolnoma normalno in razumljivo, da ne moreš kar takoj iz mladinskega skavtstva v aktivno odraslo skavtstvo. In zato pričakujemo "naval" mladih iz ZSKSS v naslednjih

letih, ko bodo skavtski "upokojenci" že imeli volčiče. Nekateri pa so se nam že pridružili.



Na svoje aktivnosti vzamemo s seboj tudi otroke.

Kako naj bom v isti bratovščini kot moja mama?

V nekaterih naših bratovščinah je med člani razlika v letih zelo velika (konkretno v naši bratovščini je razpon od 32 do 62 let). S tem se da živeti in verjemite, da je včasih prav zabavno, poučno in zanimivo. In pa veliko "vadimo" toleranco, kar je v redu.

V prihodnosti se lahko zgodi, da bi se v isti bratovščini znašli dve generaciji (otroci in starši). Zavedamo se, da v isti skupini težko delujejo starši in otroci. Predlagamo: v okviru iste bratovščine (mimogrede bratovščine delujejo kot samostojna društva) naj mladi naredijo svojo, mlado skupino. V perspektivi bi tako imela bratovščina več skupin (mlajši odrasli skavti, skavti srednjih let, starejši, seniorji, ultra seniorji ...). Lahko se oblikuje skupnost voditeljev - pač podobno kot v stegu. Torej na tak način so starši in otroci v isti bratovščini (društvu) in obenem v čisto drugi skupini. To pa gre, kajne?

Malo bolj v "izi"

Mladi se na skavt forumu hecajo: "Odrasli se skavtstvo grejo malo bolj v "izi". Res je. Smo pač "upokojenci", vendar zelo aktivni in pa za nas veljajo isti skavtski zakoni in skavtsko obljubo jemljemo zelo zares.

SKAVTII

Vabljeni, da se pridružite e-debatam na naslovu <http://forum.skavt.net>.



KAJ STORITI OB SREČANJU Z MEDVEDOM?

Medved je največja slovenska in evropska zver, zato sta spoštovanje in strah do tega stalnega prebivalca naših gozdov upravičena. Srečo pa imamo, da je ta naša največja zver po naravi precej mirna, neagresivna.



V Sloveniji lahko medveda najpogosteje srečamo v visokogorskih gozdovih dinarskega dela Slovenije (Notranjska, Dolenjska), kjer je njihova številčnost največja. V ostalih gozdovih Slovenije se medved bolj poredko pojavlja. Kljub relativno veliki gostoti medveda v določenih gozdovih Slovenije nanj prav pogosto ne naletimo, ker se s pomočjo ostrega voha in sluha spretno izogiba človeka. In kaj pa, če se vseeno srečamo z medvedom....

Prvo pravilo je ostati miren. Lažje pa človek ostane miren če medveda sreča na večji razdalji, takrat je najbolje mirno počakati, da medved nadaljuje svojo pot in se nato, ko je medved dovolj daleč odpravimo po svoji poti, po možnosti ne za njim.

Mirni moramo ostati, tudi če medveda srečamo od blizu. Ob srečanju se moramo zavedati, da je medveda še bolj strah od nas, zato se ta srečanja največkrat končajo tako, da jo medved popiha. Vedeti tudi moramo, da medved ni napadalen, razen če se ne počuti ogroženega. Medvedu, zlasti pa medvedki z mladiči ne smemo dati vzroka, da bi se počutil ogroženega ali pa da

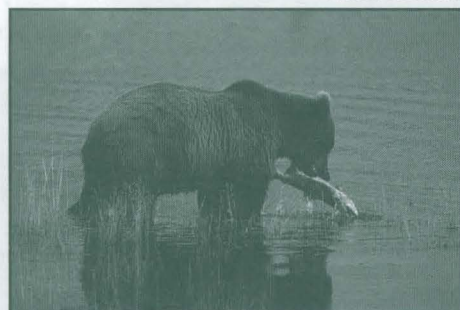
so njihovi mladiči ogroženi. Občutek ogroženosti se povečuje z manjšanjem razdalje med nami in medvedom ter z povzročanjem naglih gibov, ki dodatno spodbujajo strah in živčnost. Tudi beg ni priporočljiv, ker medved poleg tega, da je hitrejši od vsakega človeka in ga lahko ulovi (medved teče s hitrostjo 50km/h), če se mu le zahoče, ga beg človeka lahko nagonsko spodbudi, da se zapodi za njim. Tudi v bližnjih srečanjih je potrebno najprej ostati miren in počakati, da se medved sam umakne ali pa se pričnemo sami počasi umikati od koder smo prišli.

Kako pa ravnamo, da medveda sploh ne srečamo? Ker ima medved zelo dobro razvit voh, in sluh naj tisti, ki medveda ne želi srečati, glasno hodi. To pomeni, naj tako stopa, da mu pod podplati šumi listje, pokajo suhe veje in škrtka kamenje. Če od čas do časa še brčne kakšen kamen na poti, udari s palico po drevesu, glasno zakašlja ali celo kaj zažvižga ali zapoje je nedvomno storil vse potrebno, da pravočasno obvesti medveda o svojem prihodu. Vsak normalen medved se bo srečanju zagotovo izognil.

Skavti smo lahko, na medveda kot naravno vrednoto naših gozdov, ki se je ohranila skozi tisočletja, ponosni. Ne smemo se ga bati do take mere, da bi nas to odvrčalo od uživanja lepot gozda, kajti vedeti moramo, da je večja verjetnost, da smo zadeti od strele, kot napadeni od medveda (v Sloveniji en napad na vsaki dve do tri leta). Tako da kar pogumno v gozd.

P:S: Tekst je povzet po brošuri Antona Simoniča, Srečanje z medvedom, izdal Gozdarska založba pri Zvezi gozdarskih društev, Ljubljana 1999.

Matej Rešič, Zadovoljni orel,
Nova Gorica 1



ZAKAJ BI HITELI?!

V drugem, skupnem delu letošnjega portugalskega Roverwaya, so bile udeležencem na voljo različne delavnice, med katerimi je bilo tudi precej takih, ki so se navezovala na varovanje okolja.

Ena izmed takih delavnic so bili »zeleni avtomobili (green cars)«, kjer so Portugalski skavti organizirali ogled tovarne okolju prijaznih avtomobilov, ki naj bi se prav kmalu pojavili (menda že naslednje leto) na portugalskih cestah oz. mestnih centrih in zgodovinskih središčih, za kar so v prvi vrsti namenjeni.

Sedež podjetja FUTI je majhen kraj v bližini Leire, mesta, ki leži nekako na pol poti med Lizbono in Portom. Vodja proizvodnje nam je najprej razložil proizvodni postopek in tehnične značilnosti treh modelov med katerimi je en trikolesnik z enim sedežem, ter daljša in krajša štirikolesna dvosedežna varianta. Futi 7, torej daljša štirikolesna varianta, je dolg 2,20m, širok 1,30m, težak okoli 200kg, s prostornino motorja 49cm³, največjo hitrostjo 45 km/h, maksimalno napolnjene baterije pa zdržijo 4 ure. Vse tri modele se da stooctotno reciklirati, stroški vzdrževanja so zanemarljivi (pol eura na 100km), avto pa je zelo mobilien.

Zanimivemu teoretičnemu je sledil še bolj zanimiv praktični del, ko smo udeleženci lahko preskusili prototip, sicer še brez privlačne karoserije, kot jo vidite na sliki. Vožnja z majhnim električnim avtom je nadvse zabavna, predvsem zato ker je zelo neposreden in okreten, poleg tega pa sklopke ne vlečeš, ampak potegne takoj, sunkovito, kar nas je vse prese-netilo.

Kljub vsem naštetim prednostim in okoljski prijaznosti, o usodi takih avtomobilov še vedno odloča trg, torej okoljsko zavedni ali nezavedni potrošnik. Avtomobilska industrija se že dolgo časa ukvarja z alternativnimi pogonskimi sredstvi, in realiziranih je že kar nekaj rešitev (toyotin hybrid...) na nas pa je, da te rešitve sprejmemo in jih širimo. Hitrost ni vse, kaj pa čisto okolje?

Martin Rudolf, Mirosljubni fazan, Postojna 1



SKAVTI V LOGATCU



Steg Logatec 1 obstaja že 10 let, imenuje se steg Zvedavi polh. Začeli smo davnega leta 1993-94. Kmalu se je razvedelo, kaj so to skavti, zato je prihajalo v naše vrste zmeraj več navdušencev. Prve obljube (11.12.1994) so pomenile resen začetek. Naš steg sedaj šteje preko 80 članov, nekaj skavtov pa je neaktivnih in nam rado priskoči na pomoč ob večjih akcijah.

skupne izhode, zimovanja in tabore na katerih se lahko še bolje spoznamo.

Tako smo imeli letos 1.5.2004 deseto obletnico obstoja našega stega. Velika proslava je bila pri naši Skavtski koči. Dve leti smo pridno delali, da smo naš Polhov brlog (kakor smo hišo poimenovali) prenovili tako, da zdaj služi svojemu namenu. Če slučajno še ne veste kje

Letošnji tabor je bil za ves steg prav nekaj posebnega. Gostili smo francoske skavte iz pobratene župnije iz Grasse-a. Mislim, da si bomo tabor oboji zapomnili v lepi luči. Vse je bilo res zelo mednarodno. Najboljša jezikovna šola do sedaj. Zanimivo je bilo odkrivati razlike v našem in njihovem skavtstvu, ki pa so mimogrede kar precejšnje. Drugo leto se nam obeta tabor v Franciji, ki pa se ga že vsi zelo veselimo.



bi preživeli svoje naslednje zimovanje, izhod, skvo vikend, potem lahko pridete k nam v Logatec. Brlog leži v gozdu vendar blizu naselja. Veseli bomo srečanja z vami.

Tudi v Koči na planini Grintavici nad Bohinjem smo pustili, kar nekaj svojih dni. Zamenjali smo streho, popravili stranišče in uredili kočjo tako, da je primerna za krajše bivanje, počitek v hribih. Tja se radi odpravimo, da spremenimo malce naše okolje.

Naše krdelo šteje 15 volčičev in volkuljic. Srečanja imamo enkrat tedensko, na njih pa je vedno zanimivo. Naša četa Sove-Howki šteje pet vodov. Od tega tri deklišake in dva fantovska. V začetku oktobra bomo imeli že skoraj tradicionalno polhanje. Bomo videli koliko polhov bomo letos ujeli? Preteklo leto je noviciat Kravce na travci štel le štiri skavte. To leto pa se obetajo možne spremembe. V klanu Divji petelin je 23 popotnikov in popotnic. Ker smo še vsi mladi (tako po starosti kot tudi v srcu) se na naših

Ko se je v našem stegu razvedelo, da Gozdna pot v bližini Logatca nima nobenega oskrbnika in da je popolnoma zapuščenca, smo zagledali idealno priložnost, da smo to prevzeli. Prenovili smo table in bazo podatkov, naredili oznake, počistili pot in njeno okolico ter izdali knjižico, ki je vodič po poti, z vsemi

Morda nas največ skavtov pozna po dnevno-nočnem orientacijskem izzivu Jakec, ki ga organizira naš steg. Ta bo tudi letos in sicer že osmič zapovrstjo, tretji vikend v oktobru! Lepo je videti vsako leto toliko nasmejanih obrazov na našem koncu iz vse Slovenije (lani preko 700).

Vse skozi, torej že vseh deset let pa nas spremlja tudi stegov časopis Polhek, kjer beležimo vse naše dogodivščine. Izhaja občasno, predvidoma 3x letno.

Veliko bi bilo še za povedati o nas pa se bojimo, da bo zmanjkalo prostora v Skavtiču. Za več informacij o logaških skavtih, naši Skavtski koči, ki je prav primeren prostor za skavtsko zimovanje ali tabor, o Koči na Grintavici, kjer se da preživeti odlični vikend v hribih, o Gozdni učni poti, kjer dobite znanje o mnogih drevesih, in nenazadnje tudi o našem in vašem Jakcu lahko izveste na spletni strani: <http://logatec1.skavt.net>



sestankih zelo radi zabavamo. Prav zanimive so naše debate, ki se včasih malce zavlečejo, zelo radi pa imamo tudi



opisi dreves in drugimi znamenitostmi, ki jih srečujete na poti.

Pa lep pozdrav iz Logatca!

Logaški skavti



DVA NOVA PP ZAKONA Z LETOŠNJE MARMELJADE!



Med letošnjo Marmeljado v Novi Gorici se je prvič sestel parlament popotnikov in popotnic Primorske regije. Sestavili so predloge zakonov, ki se jih bodo popotniki in popotnice držali do naslednje Marmeljade čez dve leti. Predlogov je bilo kar nekaj, debata burna in težka, nazadnje pa nam je le uspelo izglasovati in sprejeti dva zakona. Sedaj ju je treba samo še spraviti v prakso ... Lahko pustiš, da te zakona nagovorita in spodbudita tudi, če ne pripadaš Primorski regiji!

ZAKON O SKUPNOSTI

1. člen
Skupina naj si prizadeva za večjo duhovno povezanost in s tem pripomore, da vsak posameznik pride do izraza.

2. člen
Deluje naj na povezanosti, zaupanju in dobrih medsebojnih odnosih z namenom, da bi postala prava, močna in trdna skupnost.

3. člen
Skavti moramo čutiti odgovornost do vseh skupin in skupnosti, katerim pripadamo.

4. člen
Skavti bi morali biti bolj prisotni v vsakdanjem življenju, ne da smo samo skupina zase.

KAJ NAM JE PRI SKAVTNIH NAJBOLJ VŠEČ?

Anketa med udeleženci skavtskega odbojarskega turnirja »Nora žoga«

Začenja se novo skavtsko leto. Skavti medse v tem času vabimo nove člane. Pogosto pa se tudi tisti malce starejši in izkušenejši člani odločamo, kako bo z našo skavtsko potjo v naslednjem letu. Kaj je pravzaprav tisto, kar nas vleče k skavtom? Kaj nam je pri skavtih najbolj všeč? Na to vprašanje so odgovarjali popotniki, popotnice ter nekateri voditelji, ki so se v začetku septembra udeležili skavtskega odbojarskega turnirja z imenom »Nora žoga«. Turnir je organiziral klan Zahodnih poti iz stega Nova Gorica 1.



Pri skavtih mi je najbolj všeč stik z naravo ter na splošno skavtski način življenja.

Jurij Grdina, Neutrudljivi gams, Gorica 1



Meni je všeč, da na turnirjih dobimo majico! :)

Jerneja Kraigher, Spretni aligator, Nova Gorica 1



Všeč so mi razne dogodivščine, spoznavanje novih ljudi, radoživost skavtov, izzivi ter skavtski večeri ob ognju s petjem in kitaro, ki jo igra kdo, ki jo dobro zna.

Jana Podgornik, Smejoči kenguru, Tolmin 1



Nam so pri skavtih všeč tabori, proge preživetja ter razne športne aktivnosti.

Ines, Maja, Marko in Tomaž iz stega Ajdovščina-Šturje 1



Najbolj fajn je, da se družimo med seboj in tudi z drugimi skavti!

Tomaž Nemeč, Ponosni medved, Nova Gorica 1



Meni je v redu, ker imam med skavti prijateljev.

Sara Laurenčič, Živahna fazanka, Gorica 1

ZAKON O VERI

Vera je pri skavtih element združevanja, premostitve ovir, preseganja razlik, vzpostavljanja odnosa z Bogom.

1. člen
Vsak skavtski steg ali skupina ima duhovnega asistenta.

2. člen
Vsako skavtsko srečanje vsebuje kratko duhovno misel (pogovor, iskrica ...).



Pri skavtih je najboljša dobra družba, vedno znova pa se srečuješ tudi z novimi izzivi, dogodivščinami in dogodki.

Simon Mlekuž, Bistri medved, Bovec 1

Tako. Če mladih ne boste znali prepričati, da pridejo k skavtom, je tu naštetih kar precej razlogov, da se odločijo za ta korak. Pa srečno pri »nabiranju« novih skavtov ter tudi na skavtskih dogodivščinah v tem letu!

Kristina Kovačič, Igrivi aligator, in Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1
Fotograf: Aljoša Kikelj, Iznajdljivi orel, NG1



»TATRACOR« 7. SREDNJEVROPSKI JAMBOREE



KJE? Visoke Tatre na Slovaškem

KDAJ? 16. julij – 25. julij 2004

KDO? približno 2800 pripadnikov skavtskih gibanj iz vse Evrope (od tega 96 članov ZSKSS in trije taborniki)

GESLO? »Reach the top!« - »Dotkni sa vrcholu!« - »Dotakni se vrhov!«

KAKO JE BILO?

1. Po mnenju vodje slovenske odprave *Tadeje Zajec – Lačne gazele iz stega Domžale*

Biti vodja odprave je velika odgovornost, ki se ji hvalabogu nisem odpovedala. Dela je bilo ogromno, zadovoljstvo na koncu pa še toliko večje! Vem pa, da mi brez pomoči odlične ekipe ne bi uspelo! Zato, draga Katja, Tanja, Toni, Filip, Maja in Blažka, hvala vam! Vem pa tudi, da odprava ne bi bila tako fenomenalna brez vsakega od 92-ih udeležencev! Najlepša potrditev tega, da smo fajn, pa so bile zadnje besede glavnega organizatorja Tatratorja, Fabota: »Krasna odprava ste bili! Tale tabor je bil verjetno narejen prav za vas, ker ste veseli ljudje, ki ne komplicirajo brez potrebe! Vesel sem, da ste bili tukaj!« Ob taki pohvali se zaveš, da je bila vsaka minuta tvojega truda vredna dela! Zato z veseljem gledam naprej, kakšen izziv mi bo naš Gospod pripeljal na pot. Zagotovo pa se vidimo čez dve leti v odpravi na Češko!



2. Po mnenju slovenskih udeležencev

- Tukaj sem začutila, kako veliki družini pripadam, ker sem skavtinja.

- Zdi se mi, da smo Slovenci izpadli ful carji in da si nas bodo drugi še za dolgo časa zapomnili. Redkokdaj sem bila tako ponosna, da sem Slovenka, kot zdaj.

- Zadeva s harmoniko se mi je zdela super, še posebno, ker smo delali žur že prvi dan našega tabora in delovali zelo usklajeno, veselo in optimistično.



- Zelo všeč mi je, da voditelji niste bili preveč zahtevni in nadležni, uživali ste z nami in mi z vami.

- Zdel se mi je v redu, da smo bili živahni in da se tega tudi drugi nalezli od nas.

- Ful, ful, ful sem vesel, da sem iz Slovenije! Po moje boljše družbe sploh ne bi mogel imet.



- Čist' odkrito: Najbolj so mi bile všeč punce! ☺

- Naše rutke in majice so bile najboljše.

- Se mi zdi, da se konec koncev čudne

rutke res spleča imet'.

- Najbolj mi je bila všeč komunikacija z drugimi državami in pa odlično vzdušje naše odprave. Resnično, to je bil najboljši tabor z najboljšimi voditelji. HVALA ZA VSE!!!!

- To je bil moj prvi tabor v tujini, sigurna pa sem, da ne zadnji.

- Ta tabor je presegel moja visoka pričakovanja. V prihodnje bi samo vreme lahko bilo boljše. ☺



- Men' je blo kul! Na naslednji tak tabor grem, razen če ne bom bolan!

- Ocena 10! Upam, da bo tako še kdaj!

- Najrajši imam našo več kot popolno narodno zavest in pozitivno sprejemanje drug drugega.

- Še posebej bi izpostavila Tatrator radio – odlična zadevica. ☺

- Res je bilo totalno XXX dobr'. Čudovito. Genialno!

- Organizacija je bila res dobra – tako iz slovaške kot iz slovenske strani (kljub izredni mladosti vodij odprave). See you in Czech republic!

- Ne morem verjet', kako lahko en tak tabor vzpodbudi tvojega duha, poviša adrenalin in te napolni z veseljem in razigranostjo. Vesela sem, da sem lahko bila del vsega tega in del slovenske odprave! We love Slovakia, but we are from Slovenia!!!

Za vse udeležence, da ne boste pozabili, kako fajn smo se imeli in za vse, ki vas ni bilo – da boste videli, kaj ste zamudili, in naslednjič šli z nami! –

zbrala

Maja Bertonec, Eko vidra, Domžale 1

KAKO JE DELATI V ŠVICARSKEM SKAVTSKEM CENTRU OUR CHALET



1.) Zakaj sem se odločila za to?

Vsi vemo, da z obljubo postanemo skavti za vse življenje. Že od 19. svetovnega jamboreeja v Čilu sanjam, da bi imela priložnost spoznati še več skavtov in njihov način življenja. Februarja se mi je ponudila priložnost delati v Our Chalet, ki sem jo skoraj brez oklevanja sprejela. Eden od razlogov, zakaj sem se tudi odločila, je tudi izboljšanje znanja angleščine in nemščine.

2.) Kako izgleda sam Our Chalet?

Our Chalet leži v dolini Engstligen, ki se imenuje po mogočnem slapu Engstligen, ki ima kar 600 m padca. Dejansko Adelboden leži na levem delu hriba, Our Chalet pa na desnem. Sam center ima več zgradb. Najznamenitejša je tako imenovana »Main Chalet« - glavna hiša, ki je bila zgrajena l.1932 in v kateri poteka velik del programov, na podstrešju pa so sobe za goste. Novejša stavba - Spycher chalet je bila zgrajena l.1999 in ima prostora za 18 ljudi. Poleg tega je tudi sodobno opremljena z pisarnami, sobami za sestanke, kuhinjo ... Nekoliko stran je »Baby Chalet« - majhna hišica, v kateri je živela ga. Helen Storrow (ameriška skavtinja), ki je darovala več kot polovico denarja za gradnjo tega skavtskega centra. Zraven nje je taborni prostor, nekoliko stran pa še »Squirrel house« - veveričja hišica (ker je toliko veveric okrog). Vse te stavbe so namenjene prenočevanju gostov oz. skavtskih skupin. Poleg tega je tudi trgovina, ki je bila nedavno obnovljena in ima res pestro ponudbo. Za trgovino je hlev, v katerem smo imeli letos 4 zajčke, 5 kokoši (ki so bile 2 meseca prav lene, saj niso znesle niti enega jajčka), enega petelina, dva

morska prašička in dve kozi. Vsaka od živali je imela tudi svoje ime. Potem pa je še tako imenovani »Stuckli«, ki pomeni prostor, kjer živijo stari starši. V tej hišici pa so živeli vsi prostovoljci.

3.) Kako izgleda en delavni dan?

Običajno smo vstali ob 6.30, pozajtrkovali ter odhiteli v kuhinjo pripraviti zajtrk za goste. Pred tem je tudi oseba, ki je bila zadolžena za prodajo tisti dan, poskrbela, da je spustila vse živali iz hleva. Po zajtrku smo imeli običajno kratek sestanek o tem, kaj kdo danes dela in še tekoče stvari. Če si npr. vodil ekskurzijo v tovarno čokolade, si moral prejšnji prebrati kar veliko informacij, tako da si jih znal posredovati skupini. Gostje so običajno odšli na ekskurzije okrog 10-ih in se vrnili okrog 17-ih. Prav tako je bilo tudi s pohodi na kakšen hrib ali do slapov. Seveda pa so bila tudi dela v samem Our Chalet. Npr. kuhanje in pospravljanje hiše sta bili dve najpomembnejši opravili, ki sta se izvajali vsak dan. Potem pa so bila še priložnostna dela, ko se je kaj popravilo ali pa je bilo potrebno prenove ... Zvečer ob 18-ih smo imeli skupno večerjo. Prostovoljci smo vsak dan sedeli za drugo mizo, tako da smo imeli možnost spoznati vse goste (kolikor je to pri 100 ljudeh v enem tednu mogoče). Po večerji smo spet vsi pomagali v kuhinji pomiti in

pospraviti vso posodo. Kar pogosto je bil zvečer tudi kakšen večerni program, pri katerem smo tako ali drugače sodelovali. Tako si lahko prišel v svojo sobico šele ob jesetih, včasih pa še celo kasneje.

4.) Najboljši dogodek!

Lepih dogodkov je bilo kar nekaj. Gotovo pa so mi najbolj ostali v spominu trije. Prvi je bil, ko sem šla prvič letet z padalom in moram reči, da je to eden najlepših občutkov, kar sem jih kdaj imela. Drugi pa je bil, ko smo štirje v 12 urah prehodili, kar so alpinisti iz Adelbodna rekli, da je nemogoče. Namreč prehodili smo skoraj vse hribe, ki so bili na zemljevidu Adelbodna. Bili smo sploh prvi, ki jim je kaj takega uspelo. Tretji dogodek pa je bil tako imenovani veliki pohod, saj sem skupaj z Sangom (skavtom iz J. Koreje) prehodila več kot 80 km dolgo pot. Prehodila sva celo dolino Simental in tako opravila najin osebni izživ.

Torej, če ti je bilo napisano všeč in če bi rad/a videla in predvsem izvedela še kaj več, pa se oglasi 20. 10. 2004 ob 17-ih na dia predavanje na Zrinjskega, kjer ti bom še v živo lahko zaupala vse te in še veliko novih stvari.

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

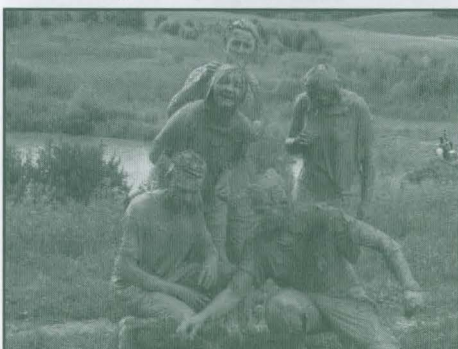




PRIŠEL, VIDEL, ŽMOHTAL



po sveže pečenem kruhu in povabilo na jutranjo rekreacijo. Sledila je še jutranja higiena, nato pa razdelitev v skupine in s tem tudi začetek delavnic, ki so potekale ves dan. Tako so lahko dekleta izdelovala robčke za svoje pogumne izbrance, fantje pa so lahko kovali verze, s katerimi bodo zvečer očarali svoje dame. Ker pa se vsi zavedamo, da brez dela ni jela, so čez dan potekale tudi delavnice, v katerih so nadebudni skavti izdelovali katapulte in splave, da bi v primeru nevarnosti lahko branili svojo domovino. Vsaka skupina pa se je udeležila tudi proge preživetja, s katere so mnogi prišli popolnoma nerazpoznavni, obloženi s centimetri zdravilnega blata, vsi pa z navdušenimi nasmehi na obrazu in vzkliki: »Tole je bilo pa noro!«



Po napornem dnevu so nas zvečer zabavali Gozdni sadeži – skavtska skupina, ki je dodobra razgrela večino udeležencev. Tisti z malo manj energije pa so lahko v miru poklepetali v okrepčevalnici Pod milim nebom in ob skodelici pomirjajočega čaja ali kakava kovali načrte za prihodnost.

Zadnji dan pa se je v tabor naselilo brezvladje in vse skupine so se na bližnjem jezercu s splavi spopadle za oblast. Splavi in katapulti, ki so jih skupine izdelale prejšnji dan, so se tako izkazali za sila uporabne. Kepe blata so



Petek, 13. avgusta, je bil za vraževerne dan, ko so se na veliko izogibali črnih mačk ali si celo niso upali stopiti iz hiše. Domžalski skavti pa smo se na ta datum preprosto požvižgali in pripravili začetek tridnevnega druženja skavtov iz cele Slovenije. Tako so se na taborni prostor v okolici Moravč že popoldne začeli zgrinjati prvi izmed 150 udeležencev. Do večera je bila množica živobarvnih šotorov že postavljena in Žmohtarija 2004 se je lahko začela.



Celoten dogodek se je odvijal v srednjeveškem duhu in kot se spodobi nas je zvečer nagovoril sam kralj, ki smo mu, mi navadni podložniki, veselo vzklkali in se mu klanjali. Kot se za skavtsko družino spodobi, je kmalu zagorel taborni ogenj, ob katerem se je v pričakovanju naslednjega dne večer kmalu prevesil v noč, kralj je odšel nazaj na svoj dvorec, mi pa smo se odpravili v varno zavetje svojih spalnih vreč.

Zjutraj nas je zbudilo toplo sonce, vonj



letele po zraku, po gladini jezera pa so švigali splavi z zagretimi bojovníki. Mesarsko klanje je večina borcev zaključila kar s skokom v jezero, predvsem pa s hladnim tušem. Sledila je še sv. maša s sodelovanjem vseh prisotnih, nato pa še uradni zaključek.

Med poslavljanjem je bilo slišati predvsem hvaljenje celotne prireditve, programa, hrane... Mislim pa, da lahko tudi v imenu vseh domžalskih skavtov rečem, da nam je uspelo navdušiti Slovenijo in v mnogih skavtih prebuditi mogoče že malo uspavanega skavtskega duha.

Taja Zajec, Lačna gazela, Domžale 1

Foto: Peter Karlovšek, Orjaški sokol, Domžale 1

V DEŽELI PETRA KLEPCA, VINOGRADOV IN MEDVEDA

Zanimiv naslov, kajne da! Te zanima naslov česa je to? Samo za drobtinico ti povem, da je to naslov potovalnega tabora klana zahodnih poti iz Nove Gorice 1. Napisali so zelo zanimiv, obsežen in podroben opis svojega potovalnega tabora, ki si ga je vredno prebrati in malo primerjati z vašim poletnim taborom. Kaj se ve, mogoče boste pa dobili idejo že za naslednji poletni tabor. Nikoli ni prekmalu za načrtovanje. Zato le pridno vtipkajte: <http://skavtic.skavt.net> in popestrite dogajanje v vaših možgančkih.

Uredništvo Skavtica



Z VOZIČK`M PO GORIČK`M

Res je – nakupovalni voziček in Prekmurje, točneje Goričko. Tabor, za katerega je ideja zorela 2 leti, dokler se letos ni udejanila.



Pred dvema letoma smo na potovalnem taboru po Kočevskem rogu našli star otroški voziček in takoj je prišla na plan ideja, da naložimo en nahrbtnik nanj. Vse lepo in prav, če ne bi po 10 metrih z vozička odpadla vsa kolesa. No, vsak začetek je težak, tako nas to ni odvrnilo od naše ideje in smo lansko leto prva dva dni potovalnega tabora po Kraškem robu v nakupovalnem vozičku, ki smo ga staknili v Buzetu vozili naše nahrbtnike. Ker je testna preizkušnja uspela, je padla odločitev – letošnji tabor bo potekal z vozički. Tako smo v Mercatorju dobili 5 starih vozičkov, ki smo jih nato predelali, da bi zdržali vseh 8 dni tabora. In že med predelavo smo bili deležni komentarjev mimoidočih kot so bili: »Ja, ja, optimisti« in podobno.

Vendar smo ostali prepričani, da je mogoče uspeti. Še preden smo prišli z vlakom do Prekmurja, si lahko videl polno onemelih pogledov iz avtobusov LPP, strojevodji pa je bila ideja tako všeč, da nam sploh ni hotel računati prevoza vozičkov. Vsekakor smo bili z vozički prava atrakcija in smo poželi val navdušenja avtomobilov, ki so nam hupali. Enemu od



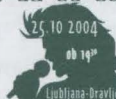
voznikov pa smo bili tako zanimivi, da se je ustavil sredi ceste, ter nas povabil, da bi se z vozički udeležili srečanja »old-timerjev«. Zagotovo pa nam bodo v spo-



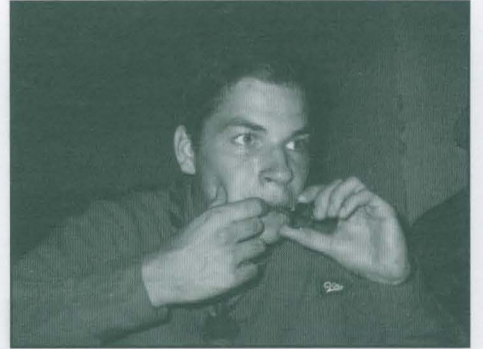
minu ostale gruče ljudi, ki so se zbirale ob cesti ter nas z začudenjem opazovale, nekateri so rabili kar kakšen požirek žlahtne kapljice da so lahko verjeli svojim očem. Ker je Goričko znano po svojih hribih, smo porabili kar precej energije,



da smo vozičke pririnjili na klanec, vendar je adrenalinski spust navzdol poplačal vsak trud, problemi so se pojavljali le pri ustavljanju ter kadar je po nasprotni strani pripeljal kakšen avto. Na srečo do trčenja ni prišlo, tako da smo v pomanjkanju trkov, sami naredili nekaj "crash testov" med vozički in vsi so jo odnesli brez resnejših poškodb, tako da so še zmeraj v voznem stanju.



Naša pot je potekala od Murske Sobote, preko Bogojine, Filovcev, Bukovniškega jezera, Sela, Fokovcev, Gornjih Petrovcev, Ženavelj, Kuzme, Grada, Ledavskega jezera spet nazaj do Murske Sobote. Ogledali smo si lončarsko obrt



v Filovcih, rotundo v Selu, grad v Gradu, peli na proščenju za god Sv. Ane, odšli na tromejo, ter se kopali v Bukovniškem in Ledavskem jezeru. Glavno temo tabora pa je krojila knjiga **Namesto koga roža cveti**, knjiga ki govori o življenju romov, na nek način smo bili tudi mi sami podobni romom, k temu so seveda največ prispevali vozički, ne kaj dosti manj pa inštrumenti katere smo imeli. Najbol zanimiv inštrument pa je bila **drumla** (na sliki).

Bilo je še veliko drugih stvari, za glavno zabavo pa so vsekakor poskrbeli vozički. Z njimi se potuje veliko hitreje (posebej po klancu navzdol), rame te ne bolijo, nihče se ne brani dodatne opreme ter hrane v svojem ruzaku in vsi te vidijo ter se čudijo.

**Ker vozičkov naslednje leto ne rabi-
mo več, jih rade volje damo v najem
kakšnemu klanu!**

Marko Polajnar, Živohtni kozorog, Ljubljana 3
Fotografiral: Roman Thaler, Zvesti volk, LJ 3





DELOVNI TABOR V BOSNI

ČE NISI DEL REŠITVE ...

... si del problema. Hiša brez strehe ni dom. Brez doma pa ni srečnega sožitja, ki mu pravimo življenje. Zadnji tank na bosanskih bojiščih je utihnil že pred leti, ožgani zidovi pa še vedno čakajo, da spet postanejo domovi. Slovenska Karitas, ki je z legendarnim Stanetom Kerinom na čelu že v vojnem času tuhtala in iskala rešitve za žrtve vojne, je stuhtala, da bi bilo dobro k projektu obnove porušenega povabiti tudi skavte.



Tako je Sandra Kirbiš zbrala osem skavtskih legend različnih spolov in vej, nekaterih še brez rutke. K svoji popotniški opremi smo dodali gradbene rokavice in se v nedeljo, 8. avgusta, vkrcali v kombi. Stanetov »Idemo, da pomognemo u nekoj župi« je utiral pot mimo zvedavih obrazov mož v uniformah, vse dokler nismo pri Bosanskem Brodu prečkali Save in uzrli KOLIBE – vasi, ki jo je tako kot stotine drugih doletelo etnično čiščenje; spremenila se je v ožgane ruševine in polja, ki se počasi spreminjajo v panonsko džunglo. Vasi, ki počasi raste iz ruševin, ker domači župnik Željko obvlada poleg dušnega pastirstva tudi betoniranje.



Že prvi večer je postalo jasno, da betoniranje ni zgolj gradbena dejavnost, ampak umetnost zbiranja sredstev za obnovo v

tujini, desetletno organiziranje poletnih delovnih taborov z zelo pisano udeležbo, katerih namen je boj z džunglo in zidava ter katehiziranje vseh udeleženi. Skratka, širjenje 'betonerske mantre': »Če nisi del rešitve, si del problema.« In potem te nič več ne preseneti. Niti to da v sosednji hiši že četrtič organizirajo svoj tabor italijanski skavti, da na štiri domačine, ki radi »odmarajo«, pride eden, ki mu komaj slediš pri nabijanju ladijskega poda na ostreže nove kapelice na pokopališču. Človek začne uporabljati glavo, ko sod-



obna tehnologija odpove oziroma je ni. Na dan pridejo rešitve, ki si jih v civilizaciji ne bi domislil niti v najbolj divjih sanjah. Odkriješ, da je srbohrvaščina, ki si se je v mladosti naučil s prebiranjem stripov o Zagorju in Bleku, popolnoma dovolj za kramljanje z domačini; da je »klamfa«, ki jo potegneš iz ožganega »špirovca« najboljša orodje za izkopavanje in čiščenje še uporabnih opek. Pri otvoritvi novega pokrova greznice odkriješ, da je strast po puščanju sporočil v svežem betonu nekaj, kar se je z geni prenašalo iz pradavnine. Preseneti te spoznanje, da so pri dviganju betona v prvo nadstropje še vedno popolnoma uporabni pripomočki, ki so jih poznali stari Mezopotamci. Pokažeš Rakši iz Genove, kako naj izruva robido, in zmedeš ubogega klanovca iz Torina 34, ko mu pokažeš, kako se nabrusi kosa, kar podvoji njuno delavno uspešnost. Predvsem pa pomagaš 8-letnemu Marku in 11-letni Ivoni, da gradita svoj porušeni dom.

Hkrati odkriješ, kakšna zakladnica so večernice in hvalnice ter da ga ni čez dober skavtski žur za zaključni večer. Vsakemu napornemu delu seveda sledi strokovno izpopolnjevanje, tkanje novih projektov ter namakanje.

In ko v Metliki spet prečkaš mejo imaš napolnjene voditeljske baterije. Vsi tvoji problemčki izginejo, saj te preseneti spoznanje, da naše hiše imajo strehe. Le nekeje v podzavesti ti brni: »Če nisi del rešitve, si del problema.«

Bogdan Magajna, Brihtni lubadar, Sežana 1

POROKE

Na sončno soboto, 11. septembra, sta se na Brezovici vzela Petra in Matej, oba izkušena in zelo aktivna voditelja v veji PP. Skavtstvo zaznamovalo več kot polovico njenega življenja in temu primerno je bilo tudi število prisotnih skavtov na poroki. Med prevladujočo vijolično-belo so se mešale barve rutic iz vseh delov Slovenije. Vzdušje je poleg slovesnega dogodka dvigovalo še ubrano skavtsko petje in in velika količina sladkih dobrot. Petra in Matej, srečno pot!

Matej Hozjan, Marljivi jelen, Brezovica 1

Vsoboto, 7. avgusta 2004, sta na pot ljubezni stopila Bernarda Kern, dolgoletna skavtska voditeljica v Komendi, in njen izbranec Gasper Juvan. Naj bo njuna pot polna blagoslova, ljubezni in majhnih skavtkov.

Damjana Kern, Prebrisana čebela, Komenda 1

ZDRUŽITEV DVEH SRC V ENO

Na Venere dan srci sta se srečali,
ljubezen se je vnela,
tlela, tlela in žarela.
Čez čas pa sta sklenila,
da se bosta zlila,
si zvestobo obljubila.

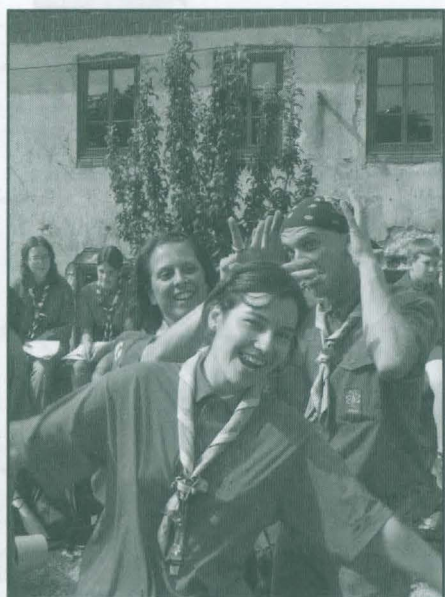
Tako sta se Manca Maretič in Tomaž Paulus iz stega Škofja Loka 2, 7. avgusta podala na skupno življenjsko pustolovščino. Srečno pot!

Nace Pertovt, Načelni skovik, Škofja Loka 2





PRESKOČI MEJO! MARMELJADA 2004



Razposajenost...

Verjetno že veste, da je Marmeljada projekt vseh primorskih skavtinj in skavtov, ki se vsaki dve leti zgodi v enem od primorskih krajev. Letos je ta čast doletela nas, steg Angelske vrtnice – Nova Gorica 1. In smo jo začeli kuhati, našo Marmeljado namreč. Kuhali smo jo od lanskega septembra dalje, pripravljena pa je bila 10. in 11.7. Kako se je kuhala, si lahko ogledate na pričujočih fotografijah. V pomoč pa so vam lahko tudi spodnje »Naj novičke«.



Stegi se predstavljajo na začetni prireditvi na Sveti Gori.

»Naj novičke«

Kraj dogajanja: Sveta Gora, Grgar, Nova Gorica, Gorica, Solkan, Kromberk

Število vseh udeležencev: okoli 550 (140 VV in voditeljev, 250 IV in voditeljev, 100 PP in voditeljev, 40 odraslih skavtov, italijanski skavti)

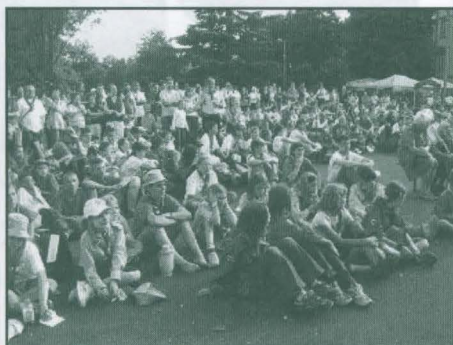
Število vseh udeležencev zamejskih skav-



Otvoritev Marmeljade 2004.

tov: okoli 100

Geslo Marmeljade: Preskoči mejo! (Vsaka veja je na svoj način skušala preskočiti mejo – tisto, ki se poraja v naših glavah. Tudi zaključna prireditev je potekala na nekdanji meji – na novonastalem trgu obeh Goric.)



Spet vsi skupaj. Ob zaključku na trgu obeh Goric.

Najbolj trajen spomin, ki bo ostal na Marmeljado 2004: skavtska klopca ob trgu obeh Goric, ki smo jo slovesno otvorili na zaključni prireditvi



Klop v obliki skavtskega rokovanja in z B.P.-jevo mislijo, ki bo za vedno ostala ob meji v spomin na Marmeljado



Razposajenost in rajanje ... tik pred koncertem.

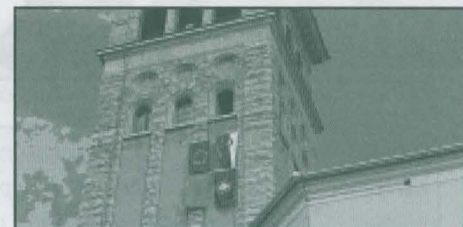
Najbolj eminentni gostje na zaključni prireditvi: koprski škof Metod Pirih, župan Mestne občine Nova Gorica Mirko Brulc, župan občine Gorica Vittorio Brancatti, načelnik ZSKSS Danilo Kozoderc, načelnik SZSO Franc Biancuzzi, 2 namestnika načelnikov italijanske skavtske organizacije AGESCI...

Najbolj prepevana pesem: Himna Marmeljade – Nič več mej, gremo naprej, bratom sestram to povej... (avtorica: Kristina Kovačič iz domačega stega)

Kaj je še bilo »naj«, bi morali povprašati primorske volčiče, izvidnike, popotnike – udeležence Marmeljade 2004... Lahko dodam le še to, da smo v stegu vložili v ta projekt ogromno energije in da je zato pri pripravi moral sodelovati skoraj vsak član, za kar smo hvaležni, saj je to super občutek! Veseli smo, ker lahko rečemo, da primorska regija živi in veseli smo tudi, ker je bila Nova Gorica v teh dveh dneh, kot so poročali mediji, preplavljena z oranžno barvo! Čez dve leti se torej spet srečamo! Marmeljada je naša!

Več o Marmeljadi na strani nova.gorica1.skavt.net – pod geslom Marmeljada.

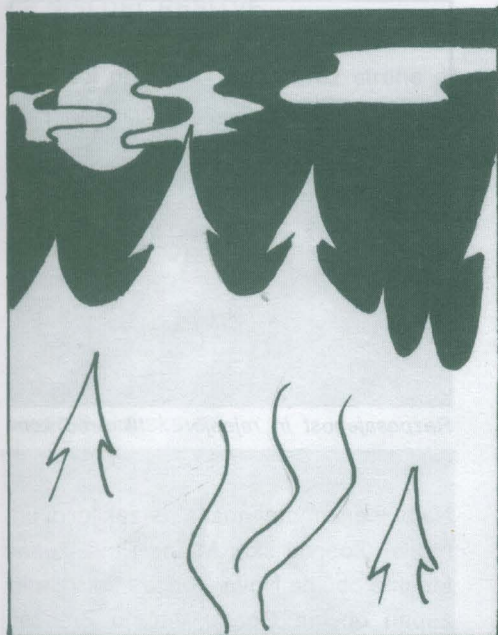
Monika Kovačič, Pozorni orel, Nova Gorica 1





25.10.2004
ob 19^h
Ljubljana-Dravljce

ZMAGOVALNI STRIP



Viktor Hocht, Maribor 1

Resnično ni pametno odlagati sreče na jutrišnji dan. Življenje se moraš naučiti uživati vsak dan sproti. Pameten človek se ne zanaša le na nejasna nebesa nekje v prihodnosti. Zaveda se, da si lahko ustvari nebesa na zemlji za časa svojega življenja. Bolj se potruji za nebesa na zemlji, lepša ga čakajo na oni strani.



NOVA ZGOŠČENKA

MARIJE IN SILVESTRA BUKOVEC

Ste že slišali veselo novico? Izšla je namreč nova zgoščenka Marije in Silvestra Bukovca, ki ju mogoče poznate kot avtorja skladbe Suša, kot starša 4 veselih otrok. Zgoščenka je polna čudovitih, raznolikih duhovnih pesmi in nosi naslov Daj mi poljub. Na njuni spletni strani www.dajmipoljub.com lahko prisluhnete utrinkom njunih pesmi, oziroma si kaj več preberete o njunem ustvarjanju. Nova zgoščenka je naprodaj na vseh prodajnih mestih založbe Družina, lahko pa jo naročite tudi prek njune spletne strani.

Sabina Stopar

DIA PREDAVANJE

DELO V SVETOVNEM SKAVTSKEM CENTRU Our Chalet

A te zanima zakaj? Ker boš izvedel veliko novega o sami Švici, skavtih po svetu, delu v enem izmed svetovnih skavtskih centrov in še nečem, kar pa ostane samo za tiste, ki pridejo.

A te zanima kdaj?

V sredo, 20. 10. 2004 ob 17-ih na sedežu Združenja (Zrinjskega 9, Ljubljana)

Še kaj?

Verjemi, splača se!!!

Darja Stele, Vsestranska sova, Komenda 1

SVET DRUŽENJA

(13., 14.11.) in državna srečanja voditeljev (20., 21.11.)

Dragi voditelji, ne pozabite na letošnji Svet Združenja, ki bo 13. in 14. 11. ter tudi ne na državna srečanja voditeljev – 20. in 21. 11. 2004.

Prepričana sem, da boste izvedeli kaj novega, koristnega in se lepo imeli. Skavt je vedno pripravljen in ker ste to vi, se na vas zanesemo in pričakujemo vašo udeležbo z nasmehom na obrazu, ki bo vse spravil v še boljšo voljo.

Lepo, lepo vabljeni!

SVET LJUBLJANSKE REGIJE

DRAGI VODITELJI LJUBLJANSKE REGIJI!

Že so se končale počitnice, novo skavtsko leto je tukaj in predvsem novi izzivi so pred nami.

Regijski odbor Ljubljanske regije se je tudi že vrnil nazaj v ustaljene vode in že pripravlja za vas:

SVET LJUBLJANSKE REGIJE

ki bo v nedeljo, 10. 10. 2004,
ob 16h
v prostorih ZSKSS-ja.

V zadnjem letu smo skupaj z vami naredili ogromno stvari. Naj vas spomnim, da smo leto začeli s svetom regije, kjer smo se dogovorili in prevzeli projekt sprejem lučke miru iz Betlehema v Ljubljani. Skupaj z vami smo pripravili zelo lepo prireditev, ki je odmevala na ljubljanskih ulicah. Potem smo se srečali januarja na Dnevu voditeljev Ljubljanske regije v Dobropolju. Še en nepozaben dogodek, kjer smo se v sproščenem duhu tokrat voditelji pozabavili ob nadvse izvirnih delavnicah in se naplesali na večernem koncertu.

Mesec april je zaznamoval Dan ljubljanske regije – UJEMI ME. Sreča 2004! Vsaka veja je na svojem kraju spoznavala članice Evropske unije ob igrah in tekmovalnem duhu. Veja PP je večer zaključila na spektakularnem, že tretjem po vrsti, filmskem festivalu Zlata žaba. Na letošnjem svetu regije želimo zaokrožiti vse te dogodke in se seveda skupaj z vami napatiti novim izzivom naproti!

Dragi delegati – se vidmo!!!
v imenu RO-lj

Blažka Šrekl, Aktivna vidra, Domžale 1

NATEČAJ ZA NAJSTRIP

Če ste dobro prelistali Skavtiča, ste videli, kako izgleda zmagovalni strip. Torej, slavni umetnik: VIKTOR HOCHTL iz stega Maribor 1 prejme prvo nagrado – skavtski klobuk. Takoj za njim mu sledi druga umetnica – KRISTINA RUTAR iz stega TOLMIN, ki pa prejme gorilnik. Ker pa žal tretjega stripa ni bilo, se je uredništvo enotno odločilo, da tretjo nagrado podeli PRIMOŽU LUŽEVIČU za njegovo dolgotrajno delo pri risanju stripa – Skavt Peter. Vsem iskreno čestitamo in želimo, da bi nagrade dobro uporabili ter narisali še kakšen strip. Nagrade vas čakajo na Združenju.

Uredništvo Skavtiča



Ste se že kaj spraševali kaj pomeni ta reklama, na kateri so napisani prav neumni podatki če ne vemo za kaj gre?! Naj vam izdamo: To je reklama za prvi **SKAVTSKI PEVSKI ZBOR** ter **ORKESTER!**

Da, porodila se je ideja o skavtskem pevskem zboru ter zraven še orkestru, ki bo še polepšal razne skavtske prireditve, kot so sprejem betlehemske luči miru, prav tako pa bo igral ter pel na skavtskih porokah in podobnih prireditvah.

Če te zanima ne odlašaj in pogumno pot pod noge **25. 10. 2004** in pridi ob **19.30** pred cerkev v **Dravljah** (Ljubljana). Za več informacij pa kontaktiraj: stefan.erman@skavt.net ali viljem84@volja.net



BOLJE POČIT OD SMEHA KOT PA OD MAKARONOV!

Verjetnost, da se spotakneš na veverici, ki se je spotaknila na polžu, ki se je zaletel v drevo, v katerem se je bober zelo prestrašil in zlomil vejo, ki ti je zlomila nogo, je tako velika, kot da se spotakneš si zlomiš nogo, ko si bil še zavarovan.



- Nič ni tako lahko, kakor se zdi.

- Vsaka stvar vzame več časa, kakor si mislil.

- Če obstaja možnost, da gre narobe več stvari, bo šla narobe tista, ki bo povzročila največ škode.

- Če obstajajo štiri možnosti, da gredo stvari narobe, in si se izognil vsem štirim, se bo takoj pojavila še peta.

- Vse stvari same od sebe težijo od slabega k še slabšemu.

- Ko se lotite nečesa, se vedno izkaže, da je treba prej opraviti še kaj drugega.

- Vsaka rešitev rojeva nove težave.

- Nič ni varno pred bedaki, ker so bedaki tako iznajdljivi.

- Narava je vedno na strani skritih slabosti.



Oča stopi na avtobus in pride k fantu, ki sedi in mu reče: »A ne bi ti odstopil sedeža starejšemu, ker me noge bolijo. Jaz sem v tvojih letih vedno odstopil sedež!«

Fant pa: »Oča, zato vas pa sedaj bolijo. Jaz pa že sedaj čuvam noge za starost!«

V vlaku v istem kupeju potujeta moški in ženska. Moški ima psa. Ženska reče moškemu: »Odstranite psa! Pravkar sem začutila bolho na moji nogi.« Moški: »Rex!! Pojdi stran. Gospa ima bolhe!«

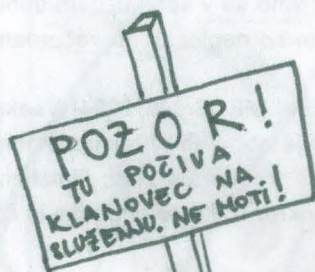


»Zakaj ste se pa vi znašli v zaporu?« je upravnik vprašal novega zapornika.

»Zaradi konkurence!«

»Kako, zaradi konkurence?« se je začudil upravnik.

»Izdeloval sem ravno takšne bankovce za deset tisoč tolarjev kot država!«



-S kom se pogovarja moški v parku?

-Sam s sabo.

-Zakaj pa tako kriči?

-Ker slabo sliši.

-Oh, nov plašč...kakšno krzno pa je to?

-Poliester je.

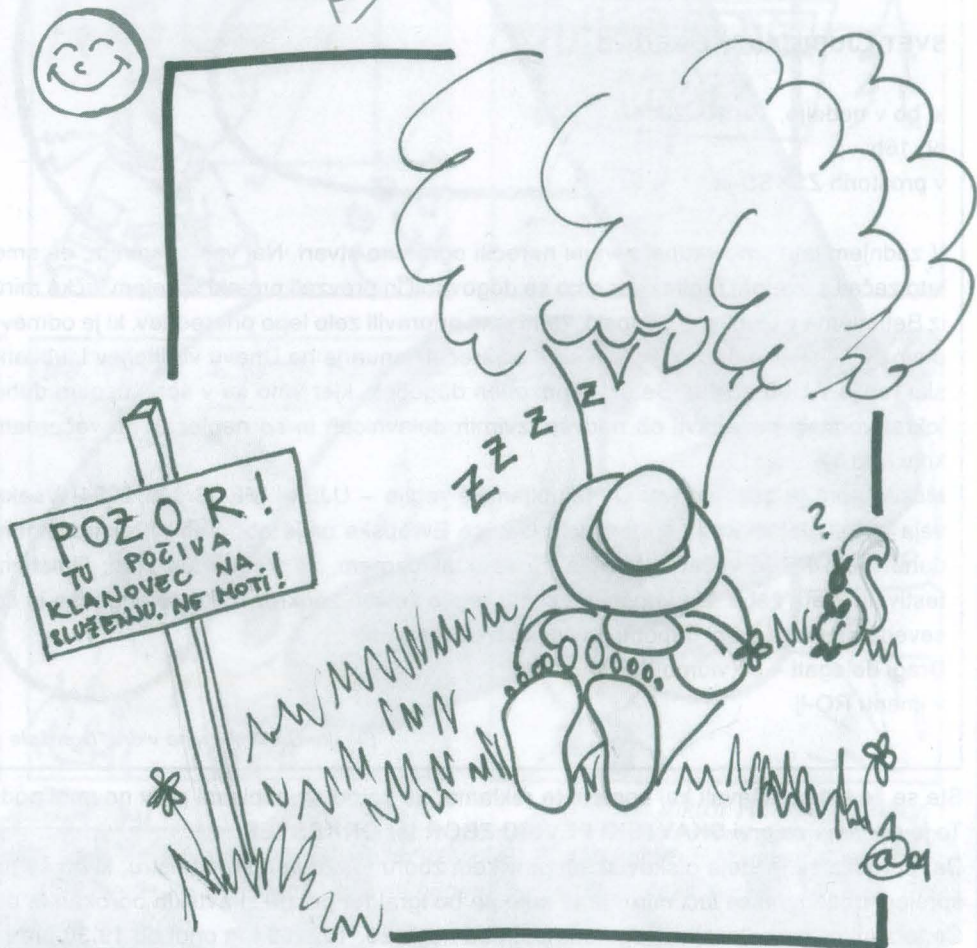
-Koliko poliestrov pa so morali ubiti za ta plašč?



V kupeju vlaka fantič neprestano smrka.

Že precej vznemirjena starka ga vpraša: »Fant, ali nimaš robca?«

»Imam, ampak mi je mamica rekla, da ga ne smem posojati.«





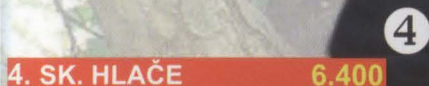
Kompas Recta DP2	5.500
Kompas Recta DS40	3.900
plinski gorilnik Primus	4.900
plinska svetilka Primus	10.300
plinska kartuša (190g)	210
plinska kartuša (225g)	900
plinska kartuša (450g)	1.300



7. Šilt kapa Skavt 1.300



30. nalepke ZSKSS	20
31. skavtske kartice	40
32. mapa ZSKSS (A4)	200
33. rožni venček - desetka	150
34. našitek ZSKSS	250
35. našitek SLOVENIJA	400
36. našitek kraja	170
37. našitek večšine	100
38. našitek WAGGGS	120
39. zastava ZSKSS	5.000



4. SK. HLAČE 6.400



5. SK. KLOBUK 5.000

INTERNI CENIK - SKAVTARNICA



PRIROČNIK <i>Dvigni peruti</i>	1.500
PRIROČNIK za sk. voditelje	300
SK. PESMARICA <i>trda vezava</i>	800
SK. PESMARICA <i>spirala</i>	600
ZBORNIK <i>ob 10 - letnici</i>	1.000
Sam vodim svoj čoln	800
Bodi pripravljen	800
Mavglijeve zgodbe	2.000
Bi Pi življenjepis	300
Za ljudi gre	1.800
Podvig	400
NEFIKS	750
CD <i>Briga me</i>	1.000
CD <i>Pesmi iz džungle</i>	1.000

1. ZIMSKI KROJ 4.600

6. Usnjen pas ZSKSS 2.000



40. kapica VV	1.500
41. zimska kapa Skavt	1.500
42. majica <i>Vihar upanja</i>	400
43. majica <i>Briga me</i>	400



44. šotor *Jamboree* 125.000



45. šotor *Ural* 23.000

SKAVTINJE in SKAVTI



mlad in prijazen kolektiv
mlad in prijazen kolektiv

šifra:
mladost na pohodu

nešteto izzivov
nešteto izzivov

trop za promocijo
oblikovanje janezz

možnost napredovanja
možnost napredovanja